

W Łucku pokazano «Ołykę» Лучанам показали «Олику»

W księgarni «Є» w Łucku można było obejrzeć film o wołyńskim miasteczku «Ołyka». Premiera krótkometrażowego filmu łuckiego reżysera Andrija Mychajłowa odbyła się 20 września.

Andrij Mychajłow zdecydował się na prezentację swojej «pierwszej poważnej produkcji», aby móc zobaczyć reakcję widzów bezpośrednio w czasie przeglądu. Jak powiedział reżyser, celem filmu jest przekazanie informacji o Wołyniu turystom ukraińskim i zagranicznym oraz wspieranie rozwoju infrastruktury turystycznej regionu: «Mamy bardzo dużo ciekawych miejsc, o których wiedzą w większości tylko lokalni mieszkańcy, więc chciałbym zachęcić turystów z całej Ukrainy i nie tylko z Ukrainy».

Jednym z takich miejsc jest wołyńskie miasteczko Ołyka, bogate w historię i niezwykle zabytki. Przez cztery wieki było ono posiadłością przedstawicieli polsko-litewskiego książęcego rodu Radziwiłłów. Właśnie dawną historię Ołyki, zaczynając od XVI w., pragnął pokazać reżyser w swoim filmie. Przedstawiono też obecny stan głównych ołyckich wizytówek: Zamku Radziwiłłów i parku obok niego, najpiękniejszej katolickiej świątyni Wołynia – Kolegiaty Świętej Trójcy, Bramy Łuckiej, kościoła św. Piotra i Pawła, byłej cerkwi unickiej, starego cmentarza katolickiego. Niestety, brak należytej opieki nad zabytkami doprowadziło do tego, że straciły one swoją wielkość.

Obecna na premierze pani Elżbieta Zielińska, wicekonsul Konsulatu Generalnego RP w Łucku, który dofinansował produkcję, podkreśliła, że «film powstał nie dzięki pieniądзом, a dzięki inicjatywie i entuzjazmowi jego twórców» i dodała: «Cieszę się, że film ukazał się właśnie teraz, gdy trwają dyskusje o tych fragmentach polsko-ukraińskiej historii, które są o wiele bardziej skomplikowane niż czasy działalności rodu Radziwiłłów. Może dzięki temu filmowi po raz kolejny uświadomimy sobie, że historia stosunków polsko-ukraińskich to nie pasmo konfliktów, lecz przede wszystkim historia wieloletniego pokojowego współistnienia».

Budżet 22-minutowego filmu jest minimalny – 145 dolarów. Jak powiedział Andrij Mychajłow, film kręcono tylko trzy dni, tydzień czasu trwały przygotowania do filmowania, a montaż trwał dwa tygodnie. Szczególną atrakcją filmu stały się ołyckie widoki sfilmowane za pomocą drona.

Film ma napisy w języku polskim. Wszyscy chętni mogą go obejrzeć w Internecie (<https://www.youtube.com/watch?v=XdTJkrD8jXQ>).

Olga SZERSZEŃ

Прем'єра короткометражного фільму луцького режисера Андрія Михайлова відбулася 20 вересня. Оцінити стрічку «Олика» можна було в приміщенні книгарні «Є» в Луцьку.

Андрій Михайлов відважився влаштувати презентацію свого «першого серйозного продукту», аби мати можливість подивитися на реакцію глядачів безпосередньо під час перегляду. Як зазначив режисер, мета фільму полягає в необхідності поширення інформації про Волинь серед українських й іноземних туристів, сприянні розвитку туристичної інфраструктури регіону: «У нас дуже багато цікавих місць, про які місцеві жителі, а хотілося б зацікавити туристів з усієї України й не тільки з України».

Одне з таких місць – невелике волинське містечко Олика, багате на історію та незвичайні пам'ятки. Упродовж чотирьох століть його власниками були представники польсько-литовського княжого роду Радзивілів. Саме давню історію Олики, починаючи з XVI ст., намагався висвітлити режисер у своєму фільмі. Показано сучасний стан головних олицьких візитівок: Замку Радзивілів і парку біля нього, найкрасивішого католицького храму Волині – Колегіального костелу Святої Трійці, Луцької брами, костелу Святих Петра і Павла, колишньої уніатської церкви, старого католицького цвинтаря. На жаль,

усі вони, неналежно збережені та недоглянуті, втратили свою бувшу велич.

Присутня на показі Ельжбета Зелінська, консул Генерального консульства РП у Луцьку, яке профінансувало зйомки, зазначила, що, передусім, «фільм було створено не завдяки грошам, а завдяки ініціативі його творців», і додала: «Я рада, що фільм зняли саме тепер, коли тривають дискусії про фрагменти польсько-української історії, набагато складніші, ніж за часів Радзивілів. Може, завдяки цьому фільму ми ще раз усвідомимо, що історія польсько-українських стосунків – це не тільки історія конфліктів, а й історія багаторічного мирного співіснування».

Бюджет 22-хвилинної картини мінімальний – 145 доларів. Зйомки, як розповів Андрій Михайлов, тривали всього 3 дні, тиждень часу зайняла підготовка до їх проведення і ще два тижні – монтаж. Родзинкою стрічки стали кадри, зняті з висоти спеціальною технікою.

Фільм, який, до речі, містить субтитри польською мовою, вже розміщено у вільному доступі в Інтернеті (<https://www.youtube.com/watch?v=XdTJkrD8jXQ>).

Ольга ШЕРШЕНЬ

Іншої батьківщини ми не мали

Innej ojczyzny nie mieliśmy

сторінка 2

Тренінг для поліціантів

Szkolenia dla policjantów

сторінка 4

У Рівному провели
футбольний турнірW Równem odbył się turniej
piłki nożnej

сторінка 5

Поляки над Стиром.
Луцьк 1919–1939Polacy nad Styrem.
Łuck w latach 1919 – 1939

сторінка 8

У костелі виступив хор
«Лютня Любельська»W Katedrze wystąpił Chór
«Lutnia Lubelska»

сторінка 9

Wołyń jak chleb powszedni

Wołyniak, Hucianin, urodzony i mieszkający w Polsce. Razem z rodziną co roku przyjeżdża do Huty Stepańskiej – Ojczyzny swoich przodków. Jest Opiekunem Miejsc Pamięci Narodowej. Z Januszem Horoszkiewiczem rozmawiamy o sprawach ważnych dla Polaków i Ukraińców.

– Чим для Pana jest Wołyń і який образ о Wołyniu wyniósł Pan з родинного дому?

– Miłość do Wołynia mam в геніях од Таты, Szczepana. Wołyń był u нас в домі obecny, як chleb powszedni. Widziałem oczami wyobraźni te lasy, pola і bagna nieprzebyte. Łuny pożarów, walki о Hutę Stepańską і ucieczkę. Widziałem wielki parowóz на stacji в Рафалівці і wagony pełne uciekinierów. Słyszałem galop koni, re-chot żab і skrzypienie chłopskich wozów, leniwie przemierzających się nie wiadomo gdzie.

– Ставлять Pan krzyże в реjonі Huty Stepańskiej, dlaczego akurat там?

– То земля од wielu pokoleń zamieszkała przez moją rodzinę. В pobliskim Stepaniu była nasza од wieków parafia, там leżą wszyscy nasi przodkowie, та земля то наша Ziemia Obiecana, nasza ojczyzna. Innej ojczyzny nie mieliśmy. W 1922 r. powstała parafia в Hucie Stepańskiej і од tamtego czasu, nasze centrum świata przeniosło się właśnie там.

– Co skłoniło Pana до postawienia pierwszego krzyża на tej ziemi?

– Pierwszy raz jechałem на Wołyń з wielkimi obawami, były one powodowane opowieściami о rodowitych Wołyniakach, którzy nigdy nie odwagili się на taką wyprawę, zatrzymały Іх wspomnienia. То, co mnie spotkało, było jedynym wielkim zaskoczeniem. Spotkałem на swej drodze przyjaciół. Pierwszy krzyż postawiłem dla upamiętnienia mojej rodziny в Hucie Stepańskiej. Trudno opisać, co czułem, kiedy Ojciec Siergiej Zabejda poświęcał krzyż, było то wielkie przeżycie.

– Kto Panu towarzyszy і pomaga в акції stawiania krzyży і kto wspiera Pana в tej akcji finansowo?

– Postawiłem osobiście 36 krzyży, okazałyся oraz zwykłych, biednych і prostych. На pięć krzyży złożyli się parafianie, а pozostałe sfinansował sam. Pomagało mi wielu przyjaciół з Ukrainy, за wielu żeby Іх wymienić з nazwiska. Mówiłem Ім в dowód wdzięczności że «krzyże można dźwigać, lub stawiać, nam Bóg dał łaskę stawiania». Jakże wzruszające było, kiedy dzieci huciańskie przyniosły mi chleb на drogę.

– Czy spotyka się Pan з przejawami niezrozumienia ze strony miejscowych ludzi?

– Wszędzie на świecie znany jest szacunek, jaki Ukraińcy mają до krzyża Chrystusowego. Banderowcy palili і mordowali całe wsie, ale krzyży nie ruszali, wiele з nich przetrwało до dziś. Nie miałem zasadniczo żadnych kłopotów з Іх postawieniem. Ci, którzy twierdzą, że Ukraińcy utrudniają stawianie krzyży, prawdopodobnie nigdy о zgodę się nie zwracali, jest Ім wygodnie, ponarzekać, winę złożyć на kogoś і nic nie robić.

– Czy stawiane przez Pana krzyże są symbolem męki tylko Polaków?

– Parafrazując – krzyż jest nie mój, ani twój, ani nasz, jeno Boży ludzki święty. Niech tak pozostanie. Nigdy nie przyszło mi то до głowy, podobnie jak і моім «pomocnikom» – szlachetnym Ukraińcom – така symbolika. Niektóre krzyże upamiętniają miejsca spoczynku ofiar, а większość upamiętnia miejscowości, których już nie ma. Niech przechodzień wie, co там było, jeśli ma potrzebę, pomodli się в задумі.

– Od lat zbiera Pan relacje naocznych świadków, в jakim celu і co udało się Panu zebrać?

– З wielką pasją przeprowadziłem kilkaset wywiadów, niektóre то «wywiady rzeki», zebrałem ponad 2000 godzin tych opowieści. Zanim zacząłem zbierać te relacje, wszystko było proste і jasne. Ukrainiec, równało się banderowiec, bandyta, którego celem było zabić Polaka. Zdobывая wiedzę wiem, jak mało wiem. Posiadam też ponad 300 relacji Ukraińców і banderowców, wniosły one в moje poszukiwania nowy poziom wiedzy. Kiedy nie będzie już од kogo zbierać materiałów, rozpocznę systematyczne Іх opracowanie.

Волинь як хліб насущний

Волинянин, гутянин, проживає в Польщі. Разом із сім'єю щороку приїжджає до Гуті Степанської – батьківщини своїх предків. Він Опікун місць національної пам'яті. З Янушем Горосевичем ми розмовляли про справи, важливі для поляків та українців.

– Чим для Вас є Волинь, і який образ Волині Ви винесли із батьківського дому?

– Любов до Волині у мене в генах – від тата Щепана. Волинь була присутньою в нас удома як хліб насущний. Я бачив в уяві ті ліси, поля і непрохідні болота. Зарево пожеж, бої за Гуту Степанську (нині село Гута в Костопільському районі Рівненської області) і втечу. Я бачив великий паровоз на станції в Рафалівці та wagony, повні біженців. Чув галоп коней, квакання жаб і скрип селянських возів, які ліниво переміщалися в невідоме.

– Ви встановлюєте хрести в околицях Гуті Степанської, чому саме там?

– На цій землі впродовж багатьох поколінь жила моя родина. У сусідньому Степані протягом віків була наша парafia, там спочивають усі наші предки, це наша обітована земля, наша батьківщина. Іншої батьківщини ми не мали. У 1922 р. виникла парafia в Гуті Степанській. Відтоді наш центр світу перенісся саме сюди.

– Що спонукало Вас встановити перший хрест на цій землі?

– Уперше на Волинь я їхав із великими побоюваннями. Вони були спричинені розповідями колишніх волинян, котрі ніколи так і

не відважилися на таку поїздку, Іх стримували спогади. Те, що я побачив, було одною великою несподіванкою. На своєму шляху я зустрів друзів. Першим хрестом, поставленим у Гуті Степанській, я вшанував свою родину. Важко описати, що я відчував, коли отець Сергій Зabejda освятив хрест, це були дуже сильні емоції.

– Хто Вас супроводжує і допомагає під час встановлення хрестів? Хто надає фінансову підтримку?

– Я особисто встановив 36 хрестів: великих та не дуже, бідних і простих. На п'ять хрестів склалися парафіяни, а інші я профінансував сам. Мені допомогли друзі з України, котрих занадто багато, щоб називати Іхні прізвища. Я говорив їм на знак подяки: «Хрести можна нести чи ставити. Нам Бог дав ласку ставити». А як зворушливо виглядало те, коли гутянські діти принесли мені якогось разу хліб на дорогу.

– Чи натрапляли Ви на прояви нерозуміння зі сторони місцевого населення?

– Усюди у світі відома повага, з якою українці ставляться до Ісусового хреста. Бандерівці палили і винищували цілі села, проте хрестів не чіпали, багато з них стоять до сьогодні. Я практично не мав жодних клопотів із Іх встановленням. Ті, хто стверджує, що українці заважають встановлювати хрести, мабуть, не просили про дозвіл. Їм легше нарікати, перекладати вину на когось і нічого не робити.

– Чи встановлені Вами хрести – це символ страждань лише поляків?

– Перефразовуючи скажу: хрест ані мій, ані твій, ані наш, а тільки Божий, людський, святий. Нехай так і буде. Мені, як і моім помічникам, шляхетним українцям, ніколи не приходило до голови така symbolika. Деякі хрести поставлені в пам'ять про місця спoczynку жертв, а більшість вшановують населені пункти, яких уже немає. Нехай перехожий знає, що там було, якщо матиме потребу, то зупиниться і помолиться.

– Упродовж багатьох років Ви збираєте спогади очевидців. Навіщо Ви це робите, і що Вам вдалося зібрати?

– Із великим зацікавленням я провів кілька сотень інтерв'ю, деякі з них – це так звані інтерв'ю-ріка. Я зібрав понад 2000 годин таких розповідей. Перш, ніж почав збирати свідчення, все виглядало просто і зрозуміло. Українець дорівнював бандерівцю, бандитові, метою якого було вбити поляка. Здобуваючи знання, я знаю наскільки мало знаю. У мене є записи розмов із понад 300 українцями та бандерівцями, вони вивели мої пошуки на новий рівень знань. Коли не буде вже тих, чий свідчення можна буде записувати, розпочну систематично Іх опрацьовувати.

– **Zorganizował Pan cztery pielgrzymki parafian do Huty Stepańskiej, czy będą następne?**

– Byłem współorganizatorem, razem z Grzegorzem Naumowiczem udało nam się je zorganizować i przeprowadzić. Jednak pierwsze trzy pielgrzymki zorganizował śp. Generał Czesław Piotrowski. W lipcu 2018 r. planujemy zorganizować VIII Pielgrzymkę, razem z sielradą Huty chcemy zaprosić prezydentów Polski i Ukrainy. Myślę, że do tego czasu powstanie odpowiednia atmosfera, żeby mogły odbyć się rocznicowe uroczystości.

– **Co Pana zdaniem przeszkadza Polakom i Ukraincom raz na zawsze postawić kropkę w tym tragicznym polsko-ukraińskim temacie? Czy jest szansa na pojednanie?**

– Nie wiem, co odpowiedzieć. Mam żonę Ukrainkę spod Tarnopola, mamy troje dzieci, wychowujemy je w duchu pojednania. Koło Tarnopola historia jest wciąż bardzo żywa. Rozmawiałem w lipcu z żoną szwagra o wojennych czasach, w tym i o banderowcach. Rozmowę podsłuchiwała sąsiadka i stwierdziła – banderowcy byli na rodzinnej ziemi, a wyście tu przyszli nas uciskać, dobrze wam zrobili. Nie spodziewałem się takiej wypowiedzi. Moje dzieci rozmawiając ze sobą na poważnie, stwierdziły – to i nas by zabili, za co?

– **Czy Rewolucja Godności ma wpływ na obecną sytuację? Polacy z wielkim entuzjazmem poparli proeuropejskie dążenia Ukrainy, czy będzie tak dalej?**

– Smutnym jest, że od rewolucji z 2014 r. zaplanowa na Ukrainie gorsza atmosfera. Kiedyś niemal niezauważalny, a dziś widoczny niemal na każdym kroku kult Bandery, Szuchewycza, dywizji SS Galizien itd., nie służy pojednaniu. Historia banderowskiej działalności, to nie jest nasz polski problem, nam już wojna dawno się skończyła, u Was wojna trwa nieprzerwanie, banderowcy nie pozwolą grobom zarosnąć, a ludziom zapomnieć. Politycy owszem popierają Ukrainę,

nie widzę jednak tego w społeczeństwie. Nie oszukujmy się. Dajecie się dajecie się zwodzić mętnym obietnicom, a w oparciu o ludobójczą formację i nacjonalistyczną ideologię nie zbudujecie państwa. To nie jest działanie, które na dłuższą metę byłoby skuteczne. Chorwacja i Litwa, gdzie istniały kolaborujące z Niemcami i niosące na sztandarach hasła niepodległości oddziały, nie budowały swojej powojennej tożsamości wynosząc do rangi bohaterów wojennych zbrodniarzy.

– **Czy według Pana są na Ukrainie wzorce osobowe, mogące pojednać nasze narody?**

– Konieczne jest wyartykułowanie, że Ukraińcy mają wielu bohaterów, którzy mogą być stawiani za wzór i na których można budować tożsamość narodu. Myślę o Sprawiedliwych Ukraińcach, zastanawiam się dlaczego głównej ulicy w Kijowie nie nazwano np. Prospekt Piotra Ilkowicza Bazeluka z Butejek (Sprawiedliwy Ukrainiec, więcej o nim można przeczytać w nr 14 (50) od 28 lipca 2011 r. – red.). Jako Hucianin nie wyobrażam sobie, żeby polski prezydent, składał kwiaty pod pomnikiem Bandery. Są też inni ogólnie znani, jak Piotr Mohyla, Emilian Kowcz, Taras Szewczenko, Hryhorij Chomyszyn, Symon Petlura czy nawet Bohdan Chmielnicki. Można by wyliczać.

Mówią starzy ludzie, że czas goi rany, niechby mieli rację.

Niech Bóg Miłosierny da pokój Ukrainie, a nam łaskę pojednania.

MW

P. S.: Od następnego numeru «Monitor Wołyński» zaczyna cykl fotoreportaży pt. Szlakiem Wołyńskich Krzyży autorstwa Janusza Horoszkiewicza.

Na zdjęciach udostępnionych przez Janusza Horoszkiewicza: 1. Huciańskie dzieci na drogę przyniosły mi chleb. 2. Zajmujemy miejsce pod przyszły krzyż na miejscu kościoła w Wyrce. 3. Piotr Ilkowicz Bazeluk, Sprawiedliwy Ukrainiec.

– **Vi organizували чотири паломницькі поїздки парафіян до Гуті Степанської. Чи будуть наступні?**

– Я був співorganizатором разом із Гжегожем Наумовичем, і нам вдалося їх здійснити. Проте перші три паломницькі поїздки організував покійний генерал Чеслав Пьотровський. У липні 2018 р. ми плануємо провести VIII паломницьку поїздку. Разом із сільрадою Гуті запросимо президентів Польщі та України. Думаю, що до того часу утвориться відповідна атмосфера, щоб ми змогли вшанувати чергову річницю.

– **Що, на Вашу думку, перешкоджає полякам та українцям раз і назавжди поставити крапку в цій трагічній польсько-українській темі? Чи є шанс на поєднання?**

– Не знаю, що відповісти. Моя дружина – українка з-під Тернополя, ми маємо трьох дітей, виховуємо їх у дусі поєднання. Біля Тернополя історія надалі живе. У липні я розмовляв із дружиною швагра про війну, зокрема й про бандерівців. Розмову почула сусідка й заявила: «Бандерівці були на рідній землі, а ви сюди прийшли нас утискати, тож правильно вам зробили». Я не сподівався почути такі слова. Мої діти, обговорюючи це між собою, запитали: «То і нас би вбили? Але за що?»

– **Чи Револуція Гідності має вплив на сучасну ситуацію? Поляки з великим ентузіазмом підтримали проєвропейські прагнення України. Чи так буде надалі?**

– Сумно те, що після революції 2014 р. в Україні запанувала гірша атмосфера. Колись практично непомітний, а сьогодні видний на кожному кроці культ Бандери, Шухевича, дивізії СС «Галичина» і т. д. не сприяє поєднанню. Історія бандерівської діяльності – це не наша польська проблема, у нас війна вже давно завершилася, а у вас вона триває безперервно. Бандерівці не дозволять могилам зарости, а людям забути. Політики загалом підтримують

Україну, проте не бачу цього в суспільстві. Не обманюймо себе, ви вірите в сумнівні обіцянки і не збудуєте держави, опираючись на людиновбивчу формацію та націоналістичну ідеологію. Це не та діяльність, яка в далекій перспективі стала б результативною. Хорватія та Литва, в яких були підрозділи, що несли на прапорах гасла незалежності, але водночас співпрацювали з німцями, не будували своєї післявоєнної свідомості на героїзації військових злочинців.

– **Чи, на Вашу думку, в історії України є постаті, котрі змогли б поєднати наші народи?**

– Обов'язково треба відзначити, що українці мають багато героїв, котрі можуть бути зразком і на яких можна будувати свідомість народу. Я маю на увазі українців-праведників. Думаю, чому головну вулицю в Києві не назвали, наприклад, проспектом Петра Ільковича Базелюка з Бутейок (українець, котрий урятував поляків, більше про нього можна прочитати в № 14 (50) за 28 липня 2011 р. – red.). Як гутяннин я не уявляю собі, щоб польський президент покладав квіти до пам'ятника Бандері. Також є інші відомі постаті, наприклад Петро Могила, Омелян Ковч, Тарас Шевченко, Григорій Хомишин, Симон Петлюра чи навіть Богдан Хмельницький. Можна ще багатьох назвати.

Старші люди говорять, що час гоїть рани, нехай би так і було.

Нехай Господь Милосердний дасть мир Україні, а нам – ласку поєднання.

ВМ

P. S.: Із наступного номера «Волинський монітор» розпочинає цикл фоторепортажів «Шляхом волинських хрестів» авторства Януша Гороскевича.

На фото, наданих Янушем Гороскевичем: 1. Гутянські діти принесли мені на дорогу хліб. 2. Визначаємо, де встановити хрест на місці костелу у Вирці. 3. Петро Ількович Базелюк – українець-праведник.

Мłodzież z Lublina uporządkowała cmentarze

Молодь із Любліна впорядкувала цвинтарі

Учні Gimnazjum nr 1 imienia ojca Stanisława Konarskiego i nr 3 imienia prof. Mieczysława Krąpca w Lublinie, a także młodzież z Ochotniczych Hufców Pracy Lubelskiej Wojewódzkiej Komendy uporządkowali cmentarze w Równem i Berezowicy Małej.

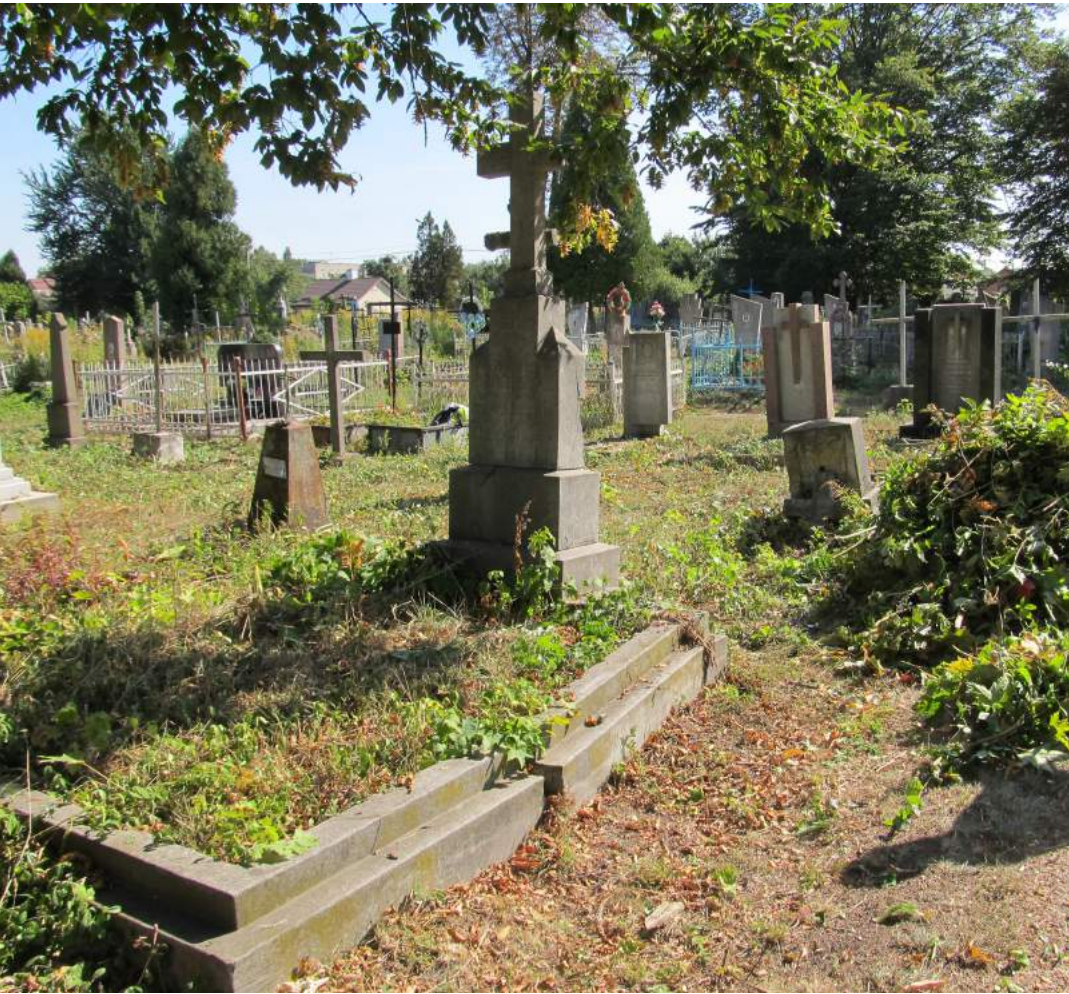
Учні з гімназій № 1 імені отця Станіслава Конарського і № 3 імені професора Мечислава Кромпця в Любліні, молодь із Люблінського воєводського відділу Добровільних загонів праці впорядкували цвинтарі у Рівному та Малій Березовиці.

Мłodzież przybyła do Równego na turniej piłkarski «Sport zbliża serca» na zaproszenie Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego i Centrum Kulturalno-Edukacyjnego imienia Tomasza Oskara Sosnowskiego. Przyjazd zorganizowała Fundacja Niepodległości z Lublina. Na czele delegacji stał wiceprezes tej organizacji Piotr Gawryszczak. Czas przed turniejem młodzi zawodnicy poświęcili przygotowaniom do turnieju oraz porządkowaniu polskich cmentarzy.

Najpierw odwiedzili stary cmentarz komunalny w Równem przy ulicy Dubieńskiej. Razem z członkami Centrum Kulturalno-Edukacyjnego imienia Tomasza Oskara Sosnowskiego skosili trawę na terenie nekropolii, pomalowali kilka pomników i uporządkowali dwa groby. Następnie zapalili znicze czcąc pamięć wszystkich spoczywających na tym cmentarzu. W drugiej połowie dnia uczniowie rówieńskiego gimnazjum zorganizowali dla swoich polskich rówieśników wyprawę do interesujących zakątków miasta.

Rano następnego dnia polska młodzież pojechała na Tarnopolszczyznę. Patronem Lubelskiego Gimnazjum nr 3 jest ojciec Mieczysław Albert Krąpiec, polski duchowny katolicki, filozof, intelektualista, wieloletni rektor KUL-u. Urodził się w 1921 r. w Berezowicy Małej (obecnie obwód tarnopolski). Tam, na jednym z katolickich cmentarzy, młodzi ludzie też zabrali się do pracy. Z pomocą przyszli im lokalni mieszkańcy. Zmęczona, ale zadowolona z wykonanych prac lubelska młodzież wróciła do Równego, aby wziąć udział w turnieju.

Jarosław KOWALCZUK,
Centrum Kulturalno-Edukacyjne
imienia Tomasza Oskara Sosnowskiego

Молодь завітала до Рівного на футбольний турнір «Спорт зближує серця» на запрошення Рівненської гуманітарної гімназії та Культурно-просвітницького центру імені Томаша Оскара Сосновського. Приїзд організувала Фундація незалежності з Любліна. Очолив делегацію заступник голови цієї організації Пьотр Гавришак. Час перед турніром юні спортсмени присвятили підготовці до нього та впорядкуванню польських цвинтарів.

Спочатку вони відвідали старе комунальне кладовище Рівного на вулиці Дубенській. Разом із членами Культурно-просвітницького центру імені Томаша Оскара Сосновського покосили траву на території, некрополя, пофарбували декілька пам'ятників, впорядкували дві могили. На завершення вони запалили лампадки в пам'ять про всіх, хто спочиває на цьому цвинтарі. У другій половині дня гімназисти з Рівного провели для своїх польських ровесників екскурсію цікавими частинами міста.

Зранку наступного дня молодь поїхала на Тернопільщину. Патрон Люблінської гімназії № 3 – польський священник Мечислав Альберт Кромпець, філософ, інтелектуал, багаторічний ректор Люблінського католицького університету. Він народився 1921 р. у Малій Березовиці (нині Тернопільська область). Там, на одному з місцевих католицьких цвинтарів, волонтери теж взялися за роботу. На допомогу їм прийшли місцеві мешканці. Втомлена, але задоволена виконаною роботою люблінська молодь повернулася до Рівного, щоб узяти участь у турнірі.

Ярослав КОВАЛЬЧУК,
Культурно-просвітницький центр
імені Томаша Оскара Сосновського

Zwalczanie handlu ludźmi tematem szkoleń policjantów

Боротьба з торгівлею людьми як тема для навчань поліціантів

W Łucku trwają szkolenia poświęcone metodom zwalczania handlu ludźmi. Biorą w nich udział ukraińscy i polscy policjanci.

У Луцьку тривають навчання, присвячені боротьбі з торгівлею людьми. У них беруть участь українські та польські поліціанти.

Polsko-ukraiński projekt «Zwalczanie handlu ludźmi – wsparcie służb policyjnych obwodu wołyńskiego» jest współfinansowany w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP. Kierownik Sekcji Ukraińskiego Biura Interpolu w Zarządzie MSW Ukrainy w Obwodzie Wołyńskim płk. Ihor Riabczykow poinformował, że w ramach projektu przewidziane jest przeprowadzenie dwóch szkoleń – po ukraińskiej i po polskiej stronie.

W dniach 27–30 września w Łucku odbywają się szkolenia, prowadzone przez polskich ekspertów z Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie: mł. insp. Dariusza Aftykę, naczelnika Wydziału Kryminalnego oraz nadkom. Pawła Duszaka i asp. szt. Marka Rejniaka. Ukraińską stronę reprezentują śledczy, którzy zajmują się przestępstwem handlu ludźmi, m.in. Wiktor Krawczuk, kierownik Wydziału do walki z Handlem Ludźmi Głównego Zarządu Policji w Obwodzie Wołyńskim, śledczy Lidia Bezusko, Andrij Szerbatyuk.

W trakcie szkoleń pada wiele pytań z obu stron, trwa żywa dyskusja nad problematyką handlu ludźmi, poznawanie skutecznych praktyk – polskich i ukraińskich – w zwalczaniu tego zjawiska, metod działania sprawców, struktury grup przestępczych oraz struktury policji polskiej i policji ukraińskiej w zakresie zwalczania handlu ludźmi. Omawiane są znamiona przestępstw z nietypowych spraw prowadzonych na terenie województwa lubelskiego oraz obwodu wołyńskiego, polskie przepisy, współpraca policji pol-

skiej z instytucjami pozarządowymi, różne formy przestępstw powiązane z handlem ludźmi.

W ostatnim dniu szkoleń zostaną także przedyskutowane możliwości oraz formy współpracy między policjantami z obwodu wołyńskiego oraz województwa lubelskiego.

Natalia DENYSIUK
Foto: Iryna KANAHEJEWA

Polsko-ukraiński projekt «Боротьба з торгівлею людьми – підтримка поліцейських служб Волинської області» профінансовано в рамках програми МЗС Республіки Польща «Польська допомога розвитку». Завідувач сектору Укрбіро Інтерполу ГУНП у Волинській області, полковник Ігор Рябчиков поінформував, що проектом передбачено проведення двох тренінгів – в Україні та Польщі.

27–30 вересня в Луцьку відбувається тренінг, який проводять польські експерти з Люблінського управління воєводської поліції: керівник кримінального відділу, молодший інспектор Даріуш Афтика, надкомісар Павел Душак та аспірант штабу Марек Рейняк. З української сторони участь у тренінгу беруть слідчі, які займаються злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми. Серед них – керівник відділу боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, ГУНП у Волинській області Віктор Кравчук, слідчі Лідія Безушко, Андрій Щербатюк та ін.

Під час тренінгу його учасники ставлять одне одному багато запитань, триває жваве обговорення проблематики торгівлі людьми, пізнання ефективних польських та українських практик у боротьбі із цим явищем, методів, які застосовують злочинці, структур злочинних груп. Ознайомлюються поліціанти також зі структурою польської та української поліції у сфері боротьби з торгівлею людьми. Обговорюють ознаки злочинів, виокремлені в рамках ведення нетипових справ у Люблінському воєводстві та Волинській області, норми польського законодавства, співпрацю польської поліції з неурядовими інституціями, різні форми злочинів, пов'язані з торгівлею людьми.

В останній день навчань учасники розмовлятимуть про можливість та форми співпраці між поліціантами з Волинської області та Люблінського воєводства.

Наталія ДЕНИСІУК
Фото: Ірина КАНАГЕЄВА

Kolegium obchodzi jubileusz

Ювілей коледжу

Wołyńskie Kolegium Narodowego Uniwersytetu Technologii Spożywczych obchodzi jednocześnie kilka jubileuszy.

Волинський коледж Національного університету харчових технологій (ВоК НУХТ) відзначив одразу кілька ювілеїв.

Ihor Korczuk – dyrektor uczelni – podczas uroczystości w Pałacu Kultury miasta Łuck wyliczył te wszystkie okoliczności: 400-lecie Kolegium Jezuickiego, w ścianach którego teraz mieści się Kolegium NUTS, 50 rocznica dziejów uczelni (najpierw jako szkoły zawodowej, potem – technikum, a teraz – kolegium) oraz 10-lecie połączenia z Narodowym Uniwersytem Technologii Spożywczych. Dyrektor poinformował również, że uczelnia, założona 1966 r. jako szkoła zawodowa nr 59, w ciągu 50 lat swojej historii przygotowała ponad 30 tys. absolwentów.

Nagrody i wyróżnienia od Ministra Oświaty i Nauki Ukrainy oraz upominki przekazał pracownikom uczelni prorektor NUTS prof. Wołodimir Jarowyj. Pracownicy Kolegium zostali wyróżnieni dyplomami i podziękowaniami przez Wołyńską Obwodową Administrację Państwową, Wołyńską Radę Obwodową, władze miasta oraz Departamentu Oświaty Łuckiej Rady Miejskiej. Zastępca przewodniczącego Wołyńskiej Rady Obwodowej Roman Karpiuk podkreślił, że kierunki studiów, które oferuje Kolegium, są potrzebne dziś i będą potrzebne w przyszłości. Wołodimir Jarowyj zwrócił uwagę na to, że absolwenci Kolegium kontynuując swoją edukację na uniwersytetach, zawsze wykazują się wysokim poziomem przygotowania. Uroczystości trwały ponad trzy godziny, gratulacje składali przedstawiciele władz państwowych, przedsiębiorstw, organizacji kulturalnych, edukacyjnych, społecznych oraz duchowieństwa, absolwenci różnych roczników i byli pracownicy. Życzenia z okazji jubileuszu złożyła także przedstawiciel Zespołu Szkół Gastrono-

micznych i Hotelarskich w Chełmie mgr Marta Mazurek.

Obchody skończyły się świątecznym koncertem, w programie którego były występy studentów uczelni oraz zaproszonych gości. Pod koniec uroczystości zabrzmiała tradycyjna pieśń «Многая літа» w wykonaniu Wołyńskiego Chóru Pieśni Ludowej.

Hanna KARASZCZUK

Podczas uroczystości w witalnej przemowie, wygłoszonej w Pałacu kultury miasta Łucka 16 września, ich перерахував директор коледжу Ігор Корчук: 400-річчя Луцького єзуїтського колегіуму, у стінах якого нині міститься ВоК НУХТ, 50 років новітньої історії закладу (училища, технікуму, а нині коледжу) та десять років входження його у структуру НУХТу. Директор також повідомив, що заклад, створений 1966 р. як Луцьке професійно-технічне училище № 59, змінював у ногу з часом профілі підготовки, на-

звиста за п'ять десятиліть підготував для потреб народного господарства більше 30 тис. фахівців.

Відомчі заохочувальні відзнаки від міністра освіти і науки України та цінні подарунки передав працівникам коледжу проректор НУХТу, професор Володимир Яровий; вручили грамоти, подяки, подарунки від Волинської облдержадміністрації, Волинської обласної ради, керівників міста Луцька, відділу освіти Луцької міськради. Серед іншого заступник голови облради Роман Карпюк звернув увагу на перспективність спеціальностей, які освоюють у коледжі, а Володимир Яровий підкреслив, що випускники коледжу, які продовжують навчання у вишах, завжди належать до грона найкраще професійно підготовлених студентів. Урочиста академія тривала більше трьох годин, прозвучало безліч вітань від органів державної влади, підприємств, навчальних, культурно-освітніх, громадських організацій, духовенства, а також випускників усіх років і ветеранів праці. Колектив коледжу привітала також польська колега, директор Об'єднаних гастрономічних і готельних шкіл міста Холма, магістр Марта Мазурек.

Урочисте зібрання завершилось святковим концертом, до програми якого ввійшли художні номери у виконанні студентів коледжу і гостей. Насамкінець прозвучала традиційна святкова пісня «Многая літа» у виконанні Волинського державного академічного народного хору.

Ганна КАРАЩУК

W Równem odbył się turniej piłki nożnej У Рівному провели футбольний турнір

Міжнародний турнір із міні-футболу «Спорт зближує серця» відбувся у Рівному. У змаганнях взяли участь дорослі та дитячі команди з Польщі та України.

У турнірі взяло участь 12 дружин. О змаганнях в категорії дорослих виступали команди: Рівненського Гімназjum Humanistycznego, dziennikarzy telewizji RTB, Zarządu Państwowej Służby ds. Sytuacji Nadzwyczajnych w Obwodzie Rówieńskim, Centrum Kulturalno-Edukacyjnego imienia Tomasza Oskara Sosnowskiego, Ochotniczych Hufców Pracy Lubelskiej Wojewódzkiej Komendy, harcerze z Równego i Zdobunowa, policjantów z Równego oraz reprezentacja Kazimierza Dolnego. W młodzieżowej kategorii walczyły drużyny: Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego, Gimnazjum nr 1 im. ks. Stanisława Konarskiego w Lublinie, Rówieńskiego Gimnazjum «Harmonia» i Gimnazjum nr 3 im. prof. Mieczysława A. Krąpca w Lublinie.

Turniej otworzyły hymny Polski i Ukrainy, a następnie przedstawiono wszystkich zawodników. Powitalne przemówienie wygłosił dyrektor Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego Zoya Makarczuk, wicekonsul Konsulatu Generalnego RP w Łucku Marek Zapór i współorganizator imprezy, prezes Centrum Kulturalno-Edukacyjnego imienia Tomasza Oskara Sosnowskiego Jarosław Kowalczyk. Wszyscy życzyli drużynom interesującej gry i wyrazili nadzieję, że podobne turnieje będą odbywać się w przyszłych latach.

Wszystkie drużyny otrzymały pamiątki od organizatorów, ponadto uczestnicy dostali prezenty od Henryka Kozaka, kapitana reprezentacji Kazimierza Dolnego.

Jako pierwszy w piłkę uderzył konsul Marek Zapór. Następnie odbyło się losowanie. Dorosłe drużyny podzielono na dwie grupy (po cztery

drużyny w każdej), a cztery dziecięce drużyny rywalizowały między sobą w jednej grupie.

W zawodach piłkarskich po rzutach karnych z wynikiem 3:2, zwyciężyła drużyna Zarządu Państwowej Służby ds. Sytuacji Nadzwyczajnych w Obwodzie Rówieńskim. Symboliczne jest to, że 17 września, kiedy odbył się turniej, na Ukrainie obchodzony jest Dzień Ratownika. Drugą nagrodę zdobyli policjanci z Równego, na trzecim miejscu znaleźli się nauczyciele Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego.

W kategorii dziecięcej pierwsze miejsce zdobyli uczniowie Rówieńskiego Gimnazjum «Harmonia», drugie – Gimnazjum nr 1 im. ks. Stanisława Konarskiego w Lublinie, trzecie – drużyna Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego.

Najlepszym zawodnikiem turnieju został nauczyciel Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego Serhij Butkiewicz, najlepszym bramkarzem – kapitan drużyny z Kazimierza Dolnego Henryk Kozak.

Zwycięzcom wręczono medale, puchary oraz prezenty. Międzynarodowy Turniej Piłki Nożnej «Sport zближує серця» w pełni odpowiadał swojej nazwie.

Organizatorzy pragną wyrazić wdzięczność wszystkim, którzy pomogli w zorganizowaniu turnieju, zwłaszcza Konsulatowi Generalnemu RP w Łucku. Szczególne podziękowania za patronat należą się byłemu uczniowi Rówieńskiego Gimnazjum Humanistycznego, Prokuratorowi Generalnemu Ukrainy Jurijowi Łucence.

Jarosław KOWALCZYK,
Centrum Kulturalno-Edukacyjne
imienia Tomasza Oskara Sosnowskiego

Міжнародний турнір із міні-футболу «Спорт зближує серця» відбувся у Рівному. У змаганнях взяли участь дорослі та дитячі команди з Польщі та України.

Загалом на турнірі було представлено 12 команд. За перемогу в дорослій віковій категорії змагалися команди: Рівненської гуманітарної гімназії, журналістів телеканалу РТБ, Головного управління ДСНС у Рівненській області, Культурно-просвітницького центру імені Томаша Оскара Сосновського, Люблінського воеводського відділу Добровільних загонів праці, харцерів із Рівного та Здобунова, патрульної поліції Рівного, міста Казімежа Дольного. Учасниками ж дитячої категорії турніру були команди: Рівненської гуманітарної гімназії, Люблінської гімназії № 1 імені отця Станіслава Конарського, Рівненської гімназії «Гармонія» та Люблінської гімназії № 3 імені професора Мечислава Кромпця.

На урочистому відкритті турніру спочатку зазвучали гімни Польщі та України, також представили всіх учасників змагань. Із вітальним словом виступили директор Рівненської гуманітарної гімназії Зоя Макачук, віце-консул Генерального консульства РП у Луцьку Marek Zapór і співorganizator заходу, голова Культурно-просвітницького центру імені Томаша Оскара Сосновського Ярослав Ковальчук. Усі вони побажали командам цікавої, видовищної гри та виразили сподівання, що подібні турніри проходитимуть і надалі.

Кожна команда отримала сувеніри від організаторів, окрім того, всім учасникам вручив подарунки Генрик Козак, капітан команди з Казімежа Дольного.

Перший удар по м'ячу виконав віце-консул Marek Zapór. Далі відбулося жеребкування.

Дорослі команди розділили на дві підгрупи (по чотири команди в кожній), а чотири дитячі команди змагалися між собою.

У футбольних баталіях за результатами післяматчевих пенальті з рахунком 3:2 перемогла команда Головного управління ДСНС у Рівненській області. Символічно, що турнір відбувся саме 17 вересня, у День рятівника. Друге місце посіли рівненські поліціанти, третє – викладачі з Рівненської гуманітарної гімназії.

Серед дитячих команд перше місце здобули учні Рівненської гімназії «Гармонія», друге – Люблінської гімназії № 1 імені отця Станіслава Конарського, третє – команда Рівненської гуманітарної гімназії.

Найкращим гравцем турніру став вчитель Рівненської гуманітарної гімназії Сергій Буткевич, кращим воротарем – капітан команди з Казімежа Дольного Генрик Козак.

Призери отримали медалі та кубки, також усім командам вручили заохочувальні призи. Міжнародний турнір із міні-футболу «Спорт зближує серця» повністю виправдав свою назву.

Наостанок висловлюємо подяку всім, хто допоміг організувати проведення турніру, зокрема патрону змагань – Генеральному консульству РП у Луцьку. Особлива вдячність за наданий патронат – колишньому учню Рівненської гуманітарної гімназії, Генеральному прокурору України Юрію Луценку.

Ярослав КОВАЛЬЧУК,
Культурно-просвітницький центр
імені Томаша Оскара Сосновського

V конкурс «Співаємо польську поезію»

УМОВИ КОНКУРСУ:

1. Конкурс відбудеться в **неділю, 9 жовтня 2016 р.**, у Ковельській музичній школі.
2. Початок о **13.00 год.**
3. Можуть виступити солісти й аматорські гурти з України та Польщі.
4. Учасники представлять вибрані пісні на тексти польських поетів (максимум 3).
5. Виконавці можуть грати на своїх інструментах, також можуть скористатися записаним музичним супроводом на диску.
6. У конкурсі беруть участь діти, молоді і дорослі (не беруть участь хори) (3 категорії).
7. Заяву необхідно надіслати до **3 жовтня 2016 р.** на електронну адресу: waclaw.herka@gmail.com.
8. Організатори скликають журі, яке визначить лауреатів нагород і відзнак.
9. Усі виконавці отримають дипломи учасників.
10. Зацікавлені особи можуть писати на вищевказану електронну адресу й телефонувати за номерами (до Веслава Пісарського): **093 2058844, 066 7554296**.
11. Рекомендуємо таких виконавців поезії, як Marek Grechuta, Czesław Niemcewicz, Ewa Demarczuk, Jacek Kaczmarski,

Artur Andrzejewski, Antonina Kiszczonka, Jan Wołek, Małgorzata Umer, Leszek Długosz, Elżbieta Adamczyk, Andrzej Sikorowski, «Pod Budą», «Raz Dwa Trzy». Для дітей рекомендуємо пісні на тексти авторів віршів для дітей. Наприклад:

<https://www.youtube.com/watch?v=G9btVF8bgb4&list=RDG9btVF8bgb4#t=43>,
<https://www.youtube.com/watch?v=Ypu3s7wr0ig>,
<https://www.youtube.com/watch?v=G9btVF8bgb4>.

Також чекаємо на виконання довільно обраних польських віршів на власну музику.

12. Повний список виконавців – за посиланням:
http://pl.wikipedia.org/wiki/Kategoria:Polscy_wykonawcy_poezji_%C5%9Bpiwanej.

Заявку можна завантажити на сайті: www.monitor-press.com. Вона повинна містити інформацію про виконавців (наприклад, соліст/дует/колектив, інституція, що делегує), назви пісень, технічні потреби, передбачувану вартість доїзду.

Організатори: Товариство польської культури в Ковелі, польська школа в Ковелі.

Ocaleni od zapomnienia: Tadeusz Kowalski

Повернуті із забуття: Тадеуш Ковальський

Kontynuując cykl artykułów o uczestnikach zdołbunowskiego ośrodka powiatowego Związku Walki Zbrojnej – 2, przedstawiamy naszym Czytelnikom szkic biograficzny o nauczycielu Glinińskiej Szkoły Ogólnokształcącej Tadeuszu Kowalskim.

Продовжуючи цикл статей про учасників Здолбунівського повітового осередку Союзу збройної боротьби – 2, пропонуємо нашим Читачам біографічний нарис про вчителя Глинської загальноосвітньої школи Тадеуша Ковальського.

Z naszych badań wynika, że podstawę polskiego podziemia antysowieckiego na Równi szczytnie stanowili nauczyciele byłych szkół powszechnych, gimnazjów i młodzież szkolna. Fakt ten nie zaskakuje, ponieważ w okresie dwudziestolecia międzywojennego polskie placówki edukacyjne stały się ośrodkami kształtowania patriotycznej postawy, a pedagodzy – wychowawcami nowego powojennego pokolenia Polaków, dla którego dobro i niepodległość Ojczyzny stały się wartością nadrzędną.

Przyłączenie wschodnich województw II RP do ZSRR i radykalna reforma oświaty na wzór sowiecki postawiły polskich nauczycieli w bardzo trudnej sytuacji. Władze sowieckie z powodu braku własnej kadry korzystały z usług miejscowych nauczycieli i niejednokrotnie zmuszały ich do pełnienia obowiązków zawodowych strasząc ich i szantażując. Również zgodnie z wymaganiami propagandy sowieckiej zmuszano ich do akceptacji reżimu okupacyjnego i hańbienia Polski, mimo iż żyli oni do odczuwania uczucia patriotyczne. Jednak presja moralna ze strony bolszewików stawała się często katalizatorem do powstawania ośrodków podziemnych w środowisku pedagogicznym. Tak stało się w powiecie zdołbunowskim, gdzie na czele polskiego podziemia stał już wspomniany przez nas w poprzednich szkicach nauczyciel Stanisław Bąk. Szukał on osób o podobnych poglądach w walce o odrodzenie Polski właśnie wśród swoich kolegów.

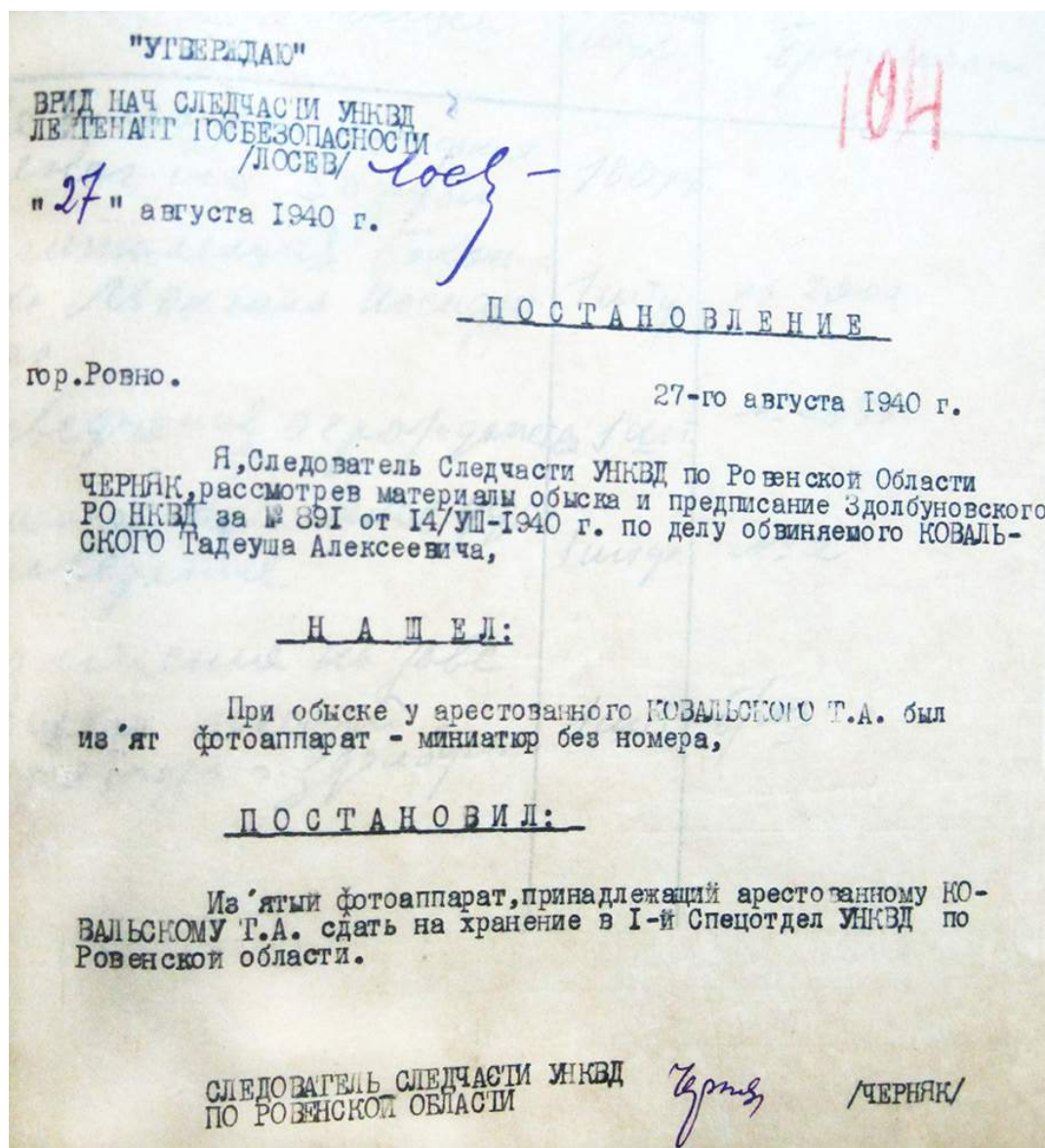
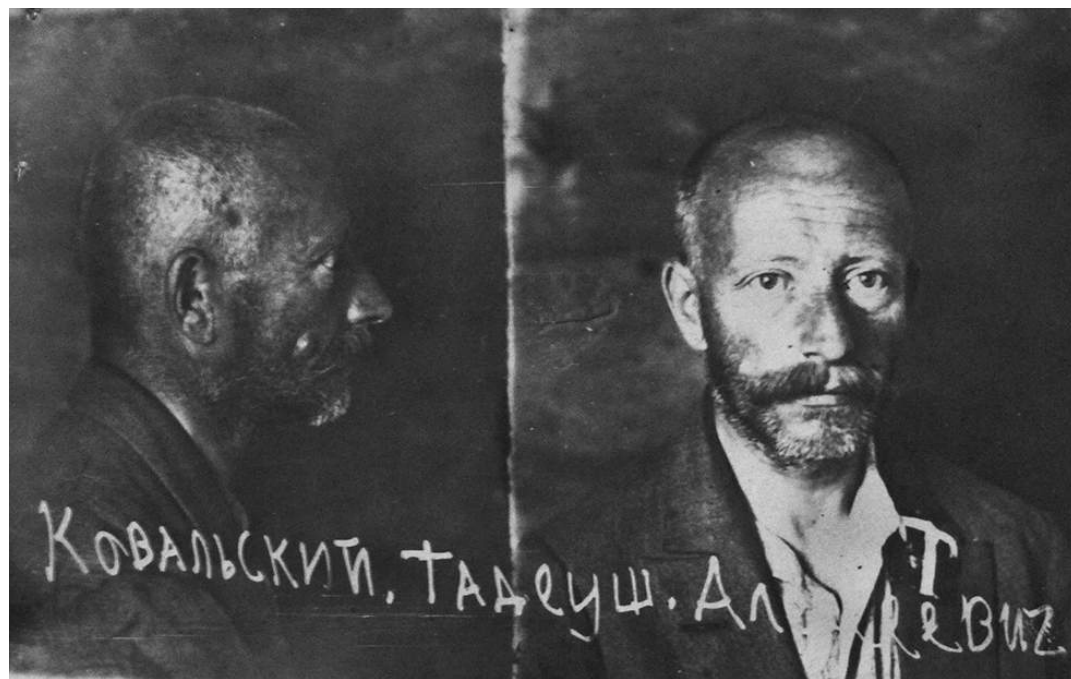
Tadeusz Kowalski urodził się w 1897 r. w Sułkowicach (obecnie województwo małopolskie). Jego ojciec, Aleksy Kowalski (1862–1925), z zawodu architekt, pracował w prywatnym biurze technicznym w Krakowie. Matka, Bronisława Kowalska (ur. w 1866 r.), opiekowała się domem i wychowywała dziewięcioro dzieci: Tadeusza, Mariana (ur. ok. 1885 r.), Sylwestra (ur. ok. 1900 r.), Romana (ur. ok. 1898 r.), Jana (ur. ok. 1904 r.), Kornelię (ur. ok. 1894 r.), Aleksję (ur. ok. 1895 r.), Melanię (ur. ok. 1900 r.) i Bronisławę (ur. ok. 1905 r.). Wiadomo, że Tadeusz ukończył szkołę podstawową. Od marca 1917 r. do jesieni 1918 r., czyli do upadku Austro-Węgier, służył w wojsku austriackim w randze starszego podoficera. W latach 1918–1920 pracował jako malarz przy budowie fortyfikacji pod nadzorem wydziału wojskowego nowo utworzonej Republiki Austriackiej.

W latach 1920–1924 Tadeusz studiował w Wyższej Szkole Technicznej w Krakowie. Po studiach zaczął działalność pedagogiczną, był członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego. Na piętnastoletnie pracy pedagogicznej został wyróżniony medalem przez Rząd Polski.

W okresie międzywojennym Tadeusz mieszkał w Glinińsku Czeskim w powiecie zdołbunowskim razem z żoną Marią (ur. w 1894 r.). W tej samej wsi mieszkała jego córka Jadwiga, po ślubie Bachańczyk (ur. w 1912 r.), również nauczycielka.

Wiadomo, że przed wojną polsko-niemiecką cała jego liczna rodzina mieszkała w Krakowie. Brat Marian był lekarzem, Roman – dentystą, Sylwester pedagogiem, a Jan pracował w jednej z krakowskich redakcji. Siostry Kornelia, Aleksja i Melania były wdowami. Mąż Bronisławy był kolejarzem. Po rozpoczęciu wojny związki rodzinne zostały zerwane.

Po nadejściu władz sowieckich Tadeusz pozostał na stanowisku nauczyciela w Glinińsku. W maju 1940 r. jego zięć Longin Bochańczyk, też nauczyciel szkoły w Glinińsku, zawiadomił, że z nimi oboma chce się spotkać nauczyciel Szkoły nr 1 w Zdołbunowie Władysław Kędziński. Znając Władysława, jako byłego podinspektora szkół w powiatach równińskim i zdołbunowskim, Tadeusz zgodził się na spotkanie, zwłaszcza, że miał wiele pytań co do sowieckich innowacji w edukacji, szczególnie dotyczących przeprowadzenia egzaminów, ponieważ rok szkolny zbliżał się ku końcowi. Około 26–27 maja Longin Bochańczyk i Tadeusz Kowalski przybyli do

Zdołbunowa, gdzie spotkali się z Władysławem Kędzińskim i Stanisławem Bąkiem. Po omówieniu kwestii bytowych i gospodarczych, mężczyźni przeszli do sytuacji międzynarodowej. Podobnie jak większość miejscowych Polaków, żyli nadzieją, że siły polskich sojuszników, Anglii i Francji, zwyciężą Niemcy i zmuszą ZSRR do przywrócenia Polsce anektowanych ziem. Tadeusz zdawał sobie sprawę z tego, że jego zdołbunowscy koledzy zorganizowali spotkanie wcale nie w celu rozmowy na banalne tematy. Od razu było widać, że mają do przedyskutowania temat o wiele ważniejszy, ale z jakichś powodów nie mają odwagi go rozpocząć. I gdy już się wydało, że rozmowa dobiegła końca, Stanisław

stanowił: za braku własnych kadry radiańska władza posługowała się miejscowymi pedagogami, neradko zażykującymi ta шан-тажем примушувати тих виконувати свої професійні обов'язки. Також відповідно до вимог радянської пропаганди вони були змушені прославляти окупаційний режим і ганьбити Польщу, маючи до неї беззаперечні патріотичні почуття. Однак часто моральний тиск із боку більшовиків ставав каталізатором ідей створення підпільних осередків у педагогічному середовищі, як це сталося у Здолбунівському повіті, де польське підпілля очолював уже згаданий нами у попередніх нарисах учитель Станіслав Бонк. Саме серед своїх колег він шукав однодумців на шляху боротьби за відновлення незалежності Польщі.

Тадеуш Ковальський 1897 р. народився в Сулковіцах (нині Малопольське воєводство). Його батько, Олексій Ковальський (1862–1925 рр.), архітектор за професією, працював у приватному технічному бюро Кракова. Матір, Броніслава Ковальська (1866 р. народження), дбала про домашній затишок і виховання дев'ятих дітей: Тадеуша, Мар'яна (приблизно 1885 р. народження), Сильвестра (приблизно 1900 р.), Романа (приблизно 1898 р.), Яна (приблизно 1904 р.), Корнелії (приблизно 1894 р.), Олексії (приблизно 1895 р.), Меланії (приблизно 1900 р.) та Броніслави (приблизно 1905 р.). Відомо, що Тадеуш закінчив початкову школу. 3 березня 1917 р. до осені 1918 р., тобто до розпаду Австро-Угорщини, він служив у австрійській армії у званні старшого унтер-офіцера. 1918–1920 рр. працював малярем на будівництві фортифікаційних споруд під керівництвом військового відомства новоствореної Австрійської республіки.

1920–1924 рр. Тадеуш навчався у Краківській вищій технічній школі. Після завершення навчання він розпочав свою педагогічну діяльність, був членом Союзу вчителів. За п'ятнадцятилітній педагогічний стаж його нагородили медаллю від польського уряду.

Упродовж міжвоєнного періоду Тадеуш мешкав у Глинську Чеському Здолбунівського повіту разом із дружиною Марією (1894 р. народження). У тому ж селі проживала його донька Ядвіга, у шлюбі Боханчик (1912 р. народження), також учителька.

Відомо, що до початку німецько-польської війни вся його велика родина мешкала у Кракові. Брат Мар'ян працював лікарем, Роман – стоматологом, Сильвестр трудився на педагогічній ниві, а Ян – в одній з краківських редакцій. Сестри Корнелія, Олексія й Меланія були вдовами. Чоловік Броніслави працював на залізниці. Після початку війни зв'язок між членами сім'ї перервався.

Після встановлення радянської влади Тадеуш залишився на посаді вчителя у Глинську. У травні 1940 р. його зять Лонгін Боханчик, теж учитель Глинської школи, повідомив, що їх обох хоче бачити вчитель Здолбунівської школи № 1 Владислав Кендзерський. Знаючи Владислава як колишнього підінспектора шкіл Рівненського й Здолбунівського повітів,

Тадеуш погодився на зустріч, тим паче, що у нього було чимало запитань щодо радянських нововведень у навчальний процес, особливо стосовно проведення екзаменів, оскільки навчальний рік наближався до завершення. Приблизно 26–27 травня Лонгін Боханчик і Тадеуш Ковальський прибули до Здолбунова, де зустрілися з Владиславом Кендзерським і Станіславом Бонком. Обговоривши побутові та господарські питання, чоловіки перейшли до розмов про міжнародну ситуацію. Як і більшість місцевих поляків, вони сподівалися на сили союзників Польщі, Англії та Франції, які мали б перемогти Німеччину й змусити СРСР повернути анексовані землі. Тадеуш розумів, що його здолбунівські колеги влаштували зустріч не для обговорення банальних питань, оскільки помітно було,

Як засвідчують наші дослідження, основу польського антирадянського підпілля на Рівненщині склали вчителі колишніх повшех-них шкіл, гімназій та учнівська молодь. Це й не дивно, адже впродовж міжвоєнного двадцятиліття польські навчальні заклади стали осередками формування сильної патріотичної нації, а педагоги – творцями нового післявоєнного покоління поляків, для якого благоустрій та незалежність Батьківщини стали сенсом життя.

Приєднання східних воєводств Другої Речі Посполитої до СРСР та кардинальна реформа освітньої галузі за радянським взірцем поставили польських учителів у вкрай складне

Бак запытав, чи знають вони, що на terenie rejonu zdołbunowskiego działa podziemna organizacja – Związek Walki Zbrojnej? Poinformował o celach i głównych zadaniach organizacji, wyliczył metody jej działalności, w tym szczególną uwagę zwrócił na wsparcie ducha patriotyzmu wśród Polaków. Nie otrzymawszy od Tadeusza zgody na członkostwo w ZWZ, Stanisław Bak mimo wszystko zaproponował mu poszukiwanie broni u miejscowych, która została zrabowana w czasie wycofania się jednostek Wojska Polskiego, prowadzenie na wsi antysowieckiej propagandy i założenie w Glińsku ośrodka ZWZ z osób, niezadowolonych z nowego rządu. Obaj mężczyźni zrezygnowali z kierowania ośrodkiem, więc Stanisław Bak obiecał wybrać na to stanowisko kogoś ze Zdołbunowa. Według Tadeusza, do momentu aresztowania spotykał się on niejednokrotnie zarówno ze Stanisławem Bakiem, jak też z Władysławem Kędzińskim, ale o organizacji podziemia więcej nie rozmawiali. Jednak to właśnie zeznania obu mężczyzn stały się podstawą do zatrzymania Tadeusza Kowalskiego, ponieważ nikt inny ze zdołbunowskiego ośrodka powiatowego ZWZ nie wiedział o jego zaangażowaniu w działalność organizacji.

Zdołbunowski Oddział Rejonowy NKWD aresztował Tadeusza Kowalskiego 23 czerwca 1940 r. i osadził w więzieniu w Równem. Tadeusz nie od razu zeznawał prawdziwie, jednak po usłyszeniu nazwisk aresztowanych członków podziemia zrozumiał, że NKWD już w całości posiada potrzebną o nim informację. Dokładnie

nie wiemy, czy Tadeusz wyraził zgodę na członkostwo w Związku, dlatego że jego zeznania na przesłuchaniach i na rozprawie sądowej, która odbyła się w dniach 13–15 listopada 1940 r. w Rówieńskim Sądzie Obwodowym, zupełnie się różnią. W czasie posiedzenia podkreślił to przewodniczący sądu, sędzia Brajłowski. Oskarżony powiedział, że mógł podpisać taki protokół, bo «czuł się zdenerwowany» z powodu tego, że pozostawił bez opieki swoją rodzinę. Według decyzji sądu Tadeusz Kowalski został skazany na podstawie art. 54–12 KK USRR na siedem lat pozbawienia wolności w obozach pracy i na trzy lata ograniczenia praw obywatelskich. Mimo złożenia kasacyjnego wniosku do Kolegium Sądowego ds. Kryminalnych Najwyższego Sądu USRR w dniu 22 listopada 1940 r. przez członka Kolegium Adwokatów J. Knyżnego, decyzja w sprawie Tadeusza Kowalskiego nie straciła swej mocy.

Według postanowienia Rówieńskiej Prokuratury Obwodowej z dnia 3 lipca 1993 r., wobec Tadeusza Kowalskiego zastosowano art. I Ustawy USRR «O rehabilitacji ofiar represji politycznych na Ukrainie» z dnia 17 kwietnia 1991 r. Jego dalszy los jest nam nieznanym.

Tetiana SAMSONIUK

що вони мають серйознішу тему для обговорення, але з якихось причин не зважують-ся її порушити. І коли здавалося, що розмову вичерпано, Stanisław Bonk таки запитав, чи знають вони, що na території Zdołbunowskiego району istnieje tajemna organizacja – Союз збройної боротьби? Він розповів про мету та основні завдання організації, розкрив методи її діяльності, серед яких особливу увагу приділяли необхідності підтримки патріотичного духу серед поляків. Не отримавши згоди на членство в СЗБ від Тадеуша, Stanisław Bonk uсе ж запропонував йому відшукувати серед місцевого населення зброю, розграбовану під час відступу частин польської армії, проводити серед односельчан антирадянську пропаганду та сформувати у Глинську осередок СЗБ із осіб, незадоволених діями нової влади. Очолити осередок союзу обоє чоловіків відмовилися, тоді Stanisław Bonk пообіцяв обрати на цю посаду когось зі Zdołbunowa. За словами Тадеуша, до свого арешту він неодноразово зустрічався як зі Stanisławem Bonkiem, так і з Владиславом Кендзерським, але про налагодження діяльності підпілля вони більше не розмовляли. Проте саме свідчення обох чоловіків стали підставою для ув'язнення Тадеуша Ковальського, оскільки ніхто інший зі Zdołbunowskiego повітового осередку СЗБ не знав про його залучення до діяльності організації.

Zdołbunivський райвідділ НКВС арештував Тадеуша Ковальського 23 червня 1940 р.

і доправив його до рівненської в'язниці. Тадеуш не відразу погодився давати правдиві свідчення, однак, почувши прізвища арештованих членів підпілля, зрозумів, що НКВС уже має всю необхідну інформацію про нього. Дотемно невідомо, чи Тадеуш погодився на членство в союзі, адже його свідчення на допитах і на судовому засіданні, котре відбулося 13–15 листопада 1940 р. у Рівненському обласному суді, кардинально різняться. Під час суду це відзначив і його голова, суддя Брайловський. Підсудний заявив, що міг підписати такий протокол, бо «був знервований» через те, що лишив без опіки свою родину. Вироком суду за ст. 54–12 KK УРСР Тадеуша Ковальського засуджено до семи років позбавлення волі у виправно-трудових таборах та обмежено в громадянських правах на три роки після відбування покарання. Попри касаційну скаргу до Судової колегії з кримінальних справ Верховного суду УРСР від 22 листопада 1940 р. члена колегії адвокатів Ю. Книжного, вирок Тадеушу Ковальському залишили в силі.

Заключенням Рівненської обласної прокуратури за 3 липня 1993 р. Тадеуш Ковальський потрапляє під дію ст. I Закону Української РСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» від 17 квітня 1991 р. Його подальша доля залишається для нас невідомою.

Тетяна САМСОНЮК

Kowel i Równe przygotowują przedstawienie Ковель та Рівне готують виставу

Ruszył projekt «Teatr eksperymentalny Kowel–Równe». Celem projektu ma być przygotowanie przedstawienia opartego na tekstach polskich poetów i pisarzy.

Rozpoczął się projekt «Експериментальний театр Ковель–Рівне». Він має на меті підготовку вистави на основі текстів польських поетів і прозаїків.

Scenariusz przedstawienia jest otwarty, to znaczy opierając się na szkicu stworzonym przez Wiesława Piarskiego tworzy się wspólnie z nauczycielami i uczniami Szkoły Polskiej w Kowlu i Szkoły Polskiej działającej przy Ukraińsko-Polskim Sojuszu im. Tomasza Padury w Równem. Tematem sztuki jest Polska, Polacy, polskość, ale w wymiarze uniwersalnym: kim byliśmy, kim jesteśmy, kim będziemy za kilka lat.

Opiekunami projektu są Ewa Mańkowska, prezes UPS im. Tomasza Padury i Wiesław Piarski, nauczyciel skierowany do pracy dydaktycznej w Kowlu przez ORPEG. Opiekunem techniczno-muzycznym jest Marek Wróblewski, nauczyciel oddelegowany do pracy dydaktycznej w Kowlu i Łucku przez ORPEG. Starostą grupy w Kowlu jest Jana Wiśniewska – grająca na gitarze i przygotowująca oprawę piosenkarską.

Członkowie grupy w Kowlu: Jana Wiśniewska, Sofia Plaszko, Julia Wozniuk, Sofia Maryszewa, Wika Melnychuk, Sofia Szusmaruk, Diana Turyk, Julia Sech i Anton Herka. Projekt jest finansowany przez Konsulat Generalny RP w Łucku.

W najbliższym czasie odbędą się pierwsze próby w Równem (1–2 października), w Kowlu (15–16 października) oraz w Zamłynie (25–28 października).

Przed uczestnikami projektu duże wyzwania: bariera językowa, teksty do nauczania się na pamięć, wiele prób, zmian i przeróbek, ostateczny kształt scenariusza, scenografia, oprawa muzyczna, efekty akustyczne i kilometry do przejechania.

MW

Scenariusz wistawu відкритий, тобто створюється спільно вчителями й учнями польських шкіл Ковеля та Українсько-польського союзу імені Томаша Падури в Рівному. В його основі – нарис, написаний Веславом Піарським. Вистава присвячена Польщі, полякам, польській ідентичності, але, якщо йдеться про її універсальний вимір, то це роздуми про те, ким ми були, ким є і ким будемо через кілька років.

Керівники проекту: Ева Маньковська, голова УПС імені Томаша Падури, і Веслав Піарський, учитель, скерований до Ковеля організацією ORPEG. Технічно-музичний керівник – Марек Врублевський, учитель, скерований до Ковеля та Луцька організацією ORPEG. Староста групи в Ковелі – Яна Вишневська, яка грає на гітарі й готує пісенний супровід.

Члени групи в Ковелі: Яна Вишневська, Софія Плашко, Юлія Вознюк, Софія Маришева, Вікторія Мельничук, Софія Шушмарук, Діана Турик, Юлія Сех і Антон Герка. Проект фінансує Генеральне консульство РП у Луцьку.

Найближчим часом відбудуться перші репетиції в Рівному (1–2 жовтня), Ковелі (15–16 жовтня) і Замлинні (25–28 жовтня).

Перед учасниками проекту великі виклики: мовний бар'єр, тексти для запам'ятовування, багато репетицій, змін і доповнень, підготовка остаточної версії сценарію, декорацій, музичного супроводу, звукових ефектів і кілометри подорожей.

BM

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Konsulat Generalny RP w Łucku informuje, iż rodzina obywatela RP w pierwszej linii pokrewieństwa (małżonek, dzieci, rodzice itp.) oraz posiadacze Karty Polaka składają formularze wizowe bez wcześniejszej rejestracji, wypełniając odpowiedni wniosek wizowy na stronie www.e-konsulat.gov.pl.

Генеральне консульство РП у Луцьку повідомляє, що найближчі родичі громадянина Польщі (чоловік або жінка, діти, батьки і т. д.) та власники Карты поляка можуть подавати візові анкети без попередньої реєстрації. Для цього потрібно заповнити формуляр на сайті: www.e-konsulat.gov.pl.

Генеральне Консульство РП в Луцьку, Дім Зустрічей з Історією у Варшаві
та Волинський академічний обласний театр ляльок

запрошують на презентацію Томаша Куби Козловського

Поляки над Стиром

Луцьк 1919 – 1939

6.10.2016, Четвер, год. 17.00

Луцьк, вул. Кривий Вал, 18

Волинський академічний обласний театр ляльок

Konsulat Generalny
Rzeczypospolitej Polskiej

Dom
Spotkań
z Historią

Rozpoczął się Festiwal «Strawiński i Ukraina»

Розпочався фестиваль «Стравінський та Україна»

W sobotę 24 września w Katedrze Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Łucku wystąpił Chór Filharmonii imienia Henryka Wieniawskiego «Lutnia Lubelska».

Kierownikiem chóru jest Elżbieta Krzemińska, Zasłużony Działacz Kultury, pracownik Instytutu Muzyki na Uniwersytecie Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie, laureatka licznych wyróżnień i nagród na międzynarodowych festiwalach i konkursach chórowych. W majestatycznej łuckiej świątyni wspaniale zabrzmiały dzieła Igora Strawińskiego: «Pater noster» i «Ave, Maria» z tradycji katolickiej i «Credo» z tradycji prawosławnej. Organista Robert Grudzień, solista Filharmonii Lubelskiej, zagrał na organach swoje własne dzieła. Prawdziwą ozdobą programu stała się «Msza D-dur» Antoniego Dwořaka. Wywarła ona niesamowite wrażenie na słuchaczach, którzy, mimo deszczowej pogody, licznie zgromadzili się w świątyni.

Występ «Lutni Lubelskiej» zainaugurował XIII Festiwal Muzyczny «Strawiński i Ukraina», który potrwa do 8 października.

W tym roku program Festiwalu zawiera 12 imprez. Uczestniczą w nim muzyczne zespoły z Polski, Niemiec, Białorusi, Szwajcarii i Ukrainy. Uroczystą misję otwarcia festiwalu przekazano na ręce pana konsula Konsulatu Generalnego RP w Łucku Krzysztofa Sawickiego.

Należy podkreślić, że dzięki osobistemu zainteresowaniu i wsparciu ze strony pierwszego Konsula Generalnego RP w Łucku (2003–2007) Wojciecha Gałazki Festiwal «Strawiński i Ukraina» od 2005 r. odbywa się regularnie pod patronatem Konsulatu.

Festiwal trwa. 25 września w Uściługu, w Muzeum Igora Strawińskiego, swój program muzyczny zaprezentował jeszcze jeden polski zespół – trio «Willa Polonia» z Lublina.

Również informujemy, że w ramach Festiwalu 1 października w Wołyńskim Teatrze Muzyczno-Dramatycznym imienia Tarasa Szewczenki zostanie przedstawiona opera-oratorium Igora Strawińskiego «Król Edyp».

Uroczyste zamknięcie XIII Festiwalu «Strawiński i Ukraina» odbędzie się 8 października o 18:00. W tym dniu w Pałacu Kultury w Łucku odbędzie się koncert symfonicznej orkiestry Filharmonii Chersońskiej pod batutą Mykoły Sukacza.

Anatolij OLIKH
Foto autora

У суботу, 24 вересня, в Кафедральному соборі Святих Апостолів Петра і Павла виступив камерний хор філармонії імені Генріха Венявського «Лютня Любельська».

Керує хором Ельжбета Кшемінська – заслужений діяч культури Польщі, доцент факультету мистецтв Інституту музики при університеті Марії Кюрі-Склодовської в Любліні, володар численних нагород різноманітних міжнародних хорових фестивалів та конкурсів. Під склепіннями величного луцького храму дуже доречно прозвучали твори Ігоря Стравінського на духовну тематику: «Pater noster» і «Ave, Maria» – католицької традиції і «Вірую» – православної. Органіст Роберт Грудзень, соліст люблінської філармонії, виконав власні твори на органі. Справжньою окрасою програми стала «Меса в ре-мажорі» Антоніна Дворжака, яка справила на слухачів неймовірне враження. До речі, попри дощову погоду, глядачі заповнили майже весь храм.

Виступом «Лютні Любельської» розпочався XIII музичний фестиваль «Стравінський та Україна», який триватиме до 8 жовтня.

Цього року в програмі фестивалю передбачено 12 заходів, у ньому візьмуть участь музичні колективи Польщі, Німеччини, Білорусі, Швейцарії та України. Урочиста місія відкриття фестивалю була доручена виконувачу

обов'язків Генерального консула РП у Луцьку Кишиштофу Савицькому. До речі, саме завдяки особистій зацікавленості та сприянню Войцеха Галонзкі, першого Генерального консула РП у Луцьку (2003–2007 рр.), фестиваль «Стравінський та Україна» з 2005 р. регулярно відбувається під патронатом консульства Республіки Польща.

Фестиваль триває. 25 вересня в Устилузі, у музеї-садибі Ігоря Стравінського, представив свою музичну програму ще один польський колектив – trio «Willa Polonia» з Любліна.

Також повідомляємо, що 1 жовтня в рамках фестивалю у Волинському академічному обласному українському музично-драматичному театрі імені Тараса Шевченка буде представлена опера-ораторія Ігоря Стравінського «Цар Едіп».

Урочисте закриття XIII музичного фестивалю «Стравінський та Україна» відбудеться 8 жовтня о 18:00. Цього дня в Палаці культури міста Луцька пройде концерт академічного симфонічного оркестру Чернігівського обласного філармонічного центру «Філармонія» під керівництвом Миколи Сукача.

Anatolij OLIKH
Foto autora

Informacja wołyńska Волинська інформація

18–27 вересня в луцькому театрі ляльок показували вистави за творами Лесі Українки в рамках театральної декади, присвяченої 145-й річниці від дня народження письменниці.

.....

18–27 września w Teatrze Lalek w Łuckim trwała декада teatralna, poświęcona 145-rocznicy urodzin Łesi Ukrainki. W ramach tej dekady na scenie teatru wystawiano spektakle znanej pisarki.

За місяць до служби оперативного реагування надійшли 68 скарг на сморід у Луцьку. Причина неприємного запаху – зливи в каналізаційну мережу міста нечистот із цехів забою худоби й м'ясопереробних підприємств.

.....

W ciągu miesiąca na telefon Służby Szybkiego Reagowania nadeszło 68 skarg na smród w Łucku. Przyczyną nieprzyjemnego zapachu – wylewanie do miejskiej kanalizacji nieczystości z zakładów uboju była i przetwórstwa mięsnego.

Vідповідно до договору «Луцькспецкомунтранс» і Луцької міської ради, в місті додатково встановлять 42 контейнери для сміття.

.....

Zgodnie z umową zawartą między przedsiębiorstwem komunalnym «Łuckspckomuntrans» i Radą Miasta Łuck w mieście dodatkowo postawią 42 kontenery na śmieci.

820-ту річницю заснування відзначило місто Камінь-Каширський на Волині.

.....

Miasto Kamień Koszyrski na Wołyniu obchodzi 820 rocznicę założenia.

Найбільша проблема Луцької міської дитячої поліклініки, за словами її керівництва, – брак кадрів.

.....

Pracownicy Łuckiej Miejskiej Przychodni Dziecięcej mówią, że największym problemem placówki jest brak pracowników.

У Володимирі-Волинському влаштували книжковий ярмарок із метою зібрати гроші на допомогу бійцям у зоні АТО.

.....

We Włodzimierzu Wołyńskim odbył się jarmark książkowy, mający na celu zebranie środków na pomoc żołnierzom w strefie ATO.

Polskiej szkole w Beresteczku 20 lat

Польській школі в Берестечку – 20 років

W Stowarzyszeniu Kultury Polskiej na Wołyniu im. Ewy Felińskiej oddział w Beresteczku odbyły się obchody 20-lecia działającej przy tej organizacji szkoły sobotnio-niedzielnej.

До 20-річчя суботньо-недільної школи, що діє при відділенні Товариства польської культури імені Еви Фелінської в Берестечку, учні та вчителі провели ряд заходів.

15–24 sierpnia w ramach letniej szkoły dzieci z Beresteczka oraz sąsiednich miejscowości z obwodów rówieńskiego i lwowskiego wzięły udział w lekcjach języka polskiego. Zajęcia prowadzili wolontariusze z Polski oraz absolwenci szkoły, którzy już są studentami polskich uczelni.

Z okazji obchodów jubileuszu dzieci z Beresteczka i Czerwonogrodu zrealizowały wspólny projekt «Beresteczko vs Krystynopol» w ramach programu «Ja lider» stworzonego przez Fundację «Wolność i Demokracja». Projekt przygotowali Anna-Maria Czernysz, Olga Kobylińska, Walentyna Duszko, Wołodimir Korotko oraz Bożena Hreczuch.

18 września Beresteczko gościło grupę z Czerwonogrodu. Uczestnicy spotkania, podzieleni na dwie ekipy, zmagali się w czterech konkursach, ocenianych przez niezależne jury.

Pierwszy etap – prezentacja ekipy, w którym brano pod uwagę kreatywność i oczywiście znajomość polskiego. Drugi etap – dyktando. Trzeci – «Oryginalny występ», w którym uczestnicy demonstrowali swoje talenty oraz rozumienie polskiej kultury. Ostatnim był konkurs «Wiedza o Polsce» mający na celu sprawdzenie i doskonalenie wiedzy z zakresu historii Polski i literatury polskiej.

Prezes Towarzystwa Kultury Polskiej Ziemi Lwowskiej oddział w Czerwonogrodzie im. Jana Pawła II Natalia Żuk podkreśliła: «Takie spotkania trzeba organizować po to, by zrozumieć nasze mocne i słabe strony».

Spotkaniu towarzyszyła przyjazna atmosfera, a uczestnicy nabyli nowe doświadczenia.

Wydarzenie odbywało się przy wsparciu Fundacji «Wolność i Demokracja».

Olga KOBYLIŃSKA, Natalia PYŁPCZUK, Zofia LEWCZUK

15–24 sierpnia trwale nauczanie w letniej szkole polskiej dla dzieci z Beresteczka i sąsiednich сіл Рівненської й Львівської областей. Zajęcia prowadziły wolontariusze z Polski i

wypuszczeni szkoły – studenci polskich uniwersytetów.

Iz okazji świętowania rocznicy dzieci z Beresteczka i Czerwonogrodu także realizowały wspólny projekt pod nazwą «Beresteczko vs Krystynopol» w ramach programu «Ja – lider» fundacji «Wolność i demokracja». Projekt przygotowały Anna-Maria Czernysz, Olga Kobylińska, Walentyna Duszko, Wołodimir Korotko i Bożena Greczuch.

18 września Beresteczko witało gości z Czerwonogrodu w swojej szkole. Uczestnicy, podzieleni na dwie ekipy, pokazali swoje umiejętności w 4 konkursach, które oceniało niezależne jury.

Pierwszy konkurs – przedstawienie ekipy, w którym miały one wykazać swoją kreatywność i, oczywiście, znajomość polskiej mowy. Drugim stał się dyktando. Trzeci – «Oryginalny występ», w którym zespoły wykazywały swoje talenty i rozumienie polskiej kultury. Ostatnim był konkurs «Wiedza o Polsce», w którym sprawdzano i doskonalono wiedzę z historii i literatury polskiej.

Jak zaznaczyła przewodnicząca Towarzystwa polskiej kultury w Czerwonogrodzie Natalia Żuk: «Takie spotkania należy organizować, aby zrozumieć nasze mocne i słabe strony».

Uczestnicy otrzymali bezcenny doświadczenie, a także potowarzystwo między sobą. Spotkanie było bardzo ciepłe i ciekawe.

Wydarzenie odbyło się przy wsparciu fundacji «Wolność i demokracja».

Olga KOBYLIŃSKA, Natalia PYŁPCZUK, Zofia LEWCZUK

Zakończyła się Szkoła «Ja – Lider»

Dla dziewięćdziesięciu młodych osób z Ukrainy, Mołdawii, Litwy, Białorusi i Łotwy wakacje 2016 nie były okresem wolnym od edukacji.

Fundacja Wolność i Demokracja stworzyła projekt «Ja – Lider», w ramach którego w lipcu i sierpniu na trzydziestoosobowych turnusach młodzież poznawała metody animowania grupy, organizowania pracy i jej narzędzi, optymalizowania wydatków oraz logistycznego przygotowania projektów. Program wymagał od młodych ludzi samodzielności i kreatywności. Jego celem było pokazanie pracy nad projektem od etapu pomysłu, przez przygotowanie, promocję i realizację.

Młodzi liderzy musieli przygotować projekt, do etapu gotowości realizacyjnej. W opisie projektu i harmonogramach prac musiały pojawić się realne informacje o pomysłach na zorganizowanie budżetu, na zaangażowanie w pracę wolontariuszy, na wyszukanie wartości wnoszonych w formie aportów. I ta część realizowania projektu była celem zajęć na pierwszym etapie «Ja – Lider», właśnie w czasie tegorocznych wakacji w Polsce.

Drugim etapem jest zrealizowanie powstałych projektów do końca 2016 r. w miejscach zamieszkania uczestników warsztatów. Wszystkie projekty dotyczyły popularyzacji kultury polskiej na kresach. Młodzi uczyli się asertywnej i skutecznej organizacji również pod kontem aktywowania i organizowania życia kresowych grup polonijnych. Uczestnicy projektu dowiedzieli się również, jak aktywować lokalne polskie środowiska na Wschodzie i jak korzystać z wiedzy z tych organizacji w Polsce, które wspierają takie inicjatywy (Sejm, Senat RP, MEN, fundacje i stowarzyszenia).

Oczywiście nie tylko edukacja zajmowała czas uczestnikom turnusów, w programie znalazł się również czas na wycieczki do Warszawy, Supra-

śła, Białegostoku. I przede wszystkim na doskonalenie języka polskiego. Wyjątkowość projektu oparta jest nie tylko na tym, że dziewięćdziesiąt młodych osób dzięki zajęciom realizuje wiele ciekawych, edukacyjnych i pomocowych projektów, ale też na dużej dawce zaufania w samodzielność i kreatywność bardzo młodych ludzi, którzy w grupach potrafili przygotować bardzo interesujące projekty do gotowości realizacyjnej.

Źródło: wid.org.pl

Zaвершилася школа «Я – лідер»

Для дев'яноста молодих осіб з України, Молдови, Литви, Білорусі та Латвії літо 2016 р. не було часом, вільним від навчання.

Молоді лідери повинні були підготувати проект під ключ. В описі проекту та графіках виконання робіт потрібно було вказати реальні дані щодо формування бюджету, приєднання до роботи волонтерів, пошуку майнових активів, які можна залучити у формі внесків. Цю частину проекту розглядали на літніх заняттях під час першого етапу реалізації проекту «Я – лідер».

Другий етап – реалізація розроблених проектів до кінця 2016 р. у місцях проживання учасників майстер-класів. Усі проекти стосувалися популяризації польської культури на Сході. Молодь навчалася також результативно працювати з полонійними групами, так, щоб активізувати їхню діяльність. Учасники довідалися, як активувати місцеві польські середовища на Сході та як використати зв'язок із організаціями в Польщі, які підтримують такі ініціативи (Sejm та Senat RP, Міністерство національної освіти, фонди й товариства).

Звичайно, учасники проекту не лише навчалися, але й пізнавали Польщу. У програмі виокремили час на подорожі до Варшави, Супрасля, Білостока. Молодь мала можливість удосконалити польську мову. Особливістю школи «Я – лідер» полягає не тільки в тому, що дев'яноста осіб завдяки заняттям реалізують багато цікавих освітніх та допоміжних проектів, а також у великій порції віри в самостійність і креативність молодих людей, котрі в групах змогли розробити багато цікавих проектів.

Джерело: wid.org.pl

Nabór wniosków na 2017 rok do programu
«Biało – czerwone ABC»

Триває прийом заявок на 2017 рік
для участі в програмі «Біло-червоне ABC»

Fundacja Wolność i Demokracja ogłasza nabór wniosków na rok 2017 do programu «Biało-czerwone ABC» skierowanego na wspieranie oświaty polskiej na Ukrainie.

Фонд «Свобода і демократія» в рамках програми «Біло-червоне ABC», яка має на меті підтримку польської освіти в Україні, приймає заявки на 2017 р.

Celem programu jest podniesienie poziomu nauczania języka polskiego i wiedzy o Polsce, umacnianie polskiej tożsamości poprzez zapewnienie możliwości udziału w kulturze narodowej oraz wzmacniania środowisk polskich za granicą.

Zgłosić udział w programie «Biało-czerwone ABC» można poprzez wypełnienie wniosku i przesłanie go drogą elektroniczną na e-mail Fundacji Wolność i Demokracja: oswiata@wid.org.pl (wniosek można pobrać na stronie Fundacji: wid.org.pl).

Termin składania wniosków upływa **15.10.2016 r.**

W sytuacji braku możliwości złożenia wniosku drogą elektroniczną można go złożyć za pośrednictwem poczty lub faksem na adres siedziby Fundacji z dopiskiem Program «Biało-czerwone ABC»:

Fundacja Wolność i Demokracja
al. Jerozolimskie 30 lok 14
Warszawa 00-024
POLSKA

W razie pytań lub wątpliwości prosimy o kontakt e-mailowy bądź telefoniczny z osobami odpowiedzialnymi za realizację Programu:

Koordinator projektu:
Lilia Luboniewicz
e-mail: l.luboniewicz@wid.org.pl,
tel/fax: 00 48 22 628 85 05

BIAŁO CZERWONE

Wspieranie rozwoju edukacji polskiej na Ukrainie

NABÓR WNIOSKÓW 2017

Podati заявку для участі у програмі «Біло-червоне ABC» можна, заповнивши формуляр та виславши його на електронну адресу фонду «Свобода і демократія»: oswiata@wid.org.pl (формуляр можна завантажити на сайті: wid.org.pl).

Термін прийому заявок завершується 15 жовтня 2016 р.

Якщо заявники не матимуть можливості вислати формуляр мейлом, його можна надіслати звичайною поштою або факсом на адресу фонду з припискою «Програма «Біло-червоне ABC»:

Fundacja Wolność i Demokracja
al. Jerozolimskie 30 lok 14
Warszawa 00-024
ПОЛЬЩА

Якщо у заявників виникають питання або сумніви, вони можуть всі деталі з'ясувати з особами, відповідальними за реалізацію програми, звернувшись до них за допомогою мейла або телефонного дзвінка.

Координатор проекту: Лілія Любоневич
e-mail: l.luboniewicz@wid.org.pl,
tel/fax: 00 48 22 628 85 05

Асистент у справах співпраці з навчальними закладами: Юлія Савельєва
e-mail: oswiata@wid.org.pl

Джерело: wid.org.pl

Програма реалізується задля покращення рівня викладання польської мови та знань про Польщу, зміцнення польської ідентичності шляхом створення можливості долучитися до польської культури та розвитку польських середовищ за кордоном.

Asystent ds. współpracy z placówkami oświatowymi:
Julia Savelieva
e-mail: oswiata@wid.org.pl

Źródło: wid.org.pl

Zapraszamy na I Biesiadę Polonistyczną!

I Biesiada
Polonistyczna
Lwów, 17-20 listopada 2016

Szanowni Państwo,
Poloniści ukraińscy,
Nauczyciele języka polskiego na Ukrainie,
Sympatycy ukraińskiej polonistyki!

Serdecznie zapraszamy na spotkanie z okazji 190-lecia polonistyki lwowskiej, które obejmuje konferencję naukową «Polonistyka w XXI wieku: między lokalnym a globalnym. Z okazji 190-lecia filologii polskiej na Uniwersytecie Lwowskim» organizowaną przez Katedrę Filologii Polskiej Narodowego Uniwersytetu Lwowskiego im. Iwana Franki, I Biesiadę Polonistyczną i warsztaty metodyczne dla nauczycieli języka polskiego na Ukrainie. Spotkanie odbędzie się w dniach 17–20 listopada 2016 roku na Uniwersytecie Lwowskim.

Głównym celem naszego spotkania jest integracja środowiska polonistycznego, zaprezentowanie indywidualnych i grupowych osiągnięć naukowych. Często – niestety – nie wiemy zbyt wiele o sobie, o swoich działaniach naukowych i dydaktycznych, nie wykorzystujemy dorobku innych w swojej pracy. Bardzo chcemy, by nasze spotkanie miało charakter otwarty i cykliczny – żebyśmy raz w roku mogli się spotkać, podzielić swoimi osiągnięciami, ale też wspólnie wypracować rozwiązanie problemów, których tak niemało.

Zapraszamy nie tylko zasłużonych pracowników naukowych, ale też – a może przede wszystkim – młodych naukowców, którzy dopiero zaczynają swoją życiową przygodę z polonistyką. Zapraszamy też nauczycieli, którzy być może jeszcze nie zaczęli poddawać naukowej refleksji swoich działań dydaktycznych w szkołach (średnich, sobotnich, wyższych, prywatnych szkołach językowych i in.), ale chcieliby się podzielić swoją praktyką. Na I Biesiadzie Polonistycznej będzie czas i miejsce, by być wysłuchanym przez teoretyków z uniwersyteckich katedr – bo bardzo potrzebujemy integracji: tej pokoleniowej, polsko-ukraińskiej i z innymi ośrodkami polonistycznymi za granicą (stąd gorąco zapraszamy do udziału przyjaciół ukraińskiej polonistyki z Polski i innych krajów sąsiednich), ale też najbliższej: wykładowców z nauczycielami.

W czasie obrad konferencyjnych proponujemy skupić się nad następującymi zagadnieniami:

- osiągnięcia lokalnych polonistik i wyzwania stojące przed nimi;
- współdziałanie polonistyki uniwersyteckiej z praktyką szkolną;
- współczesne horyzonty badań językoznawczych, literaturoznawczych, kulturoznawczych w zakresie polonistyki.

Harmonogram spotkania:

17 listopada – czwartek	18 listopada – piątek	19 listopada – sobota	20 listopada – niedziela
Warsztaty metodyczne dla nauczycieli	Warsztaty metodyczne dla nauczycieli	Konferencja naukowa (rozpoczęcie)	Konferencja naukowa / Warsztaty metodyczne dla nauczycieli
Warsztaty metodyczne dla nauczycieli	Panel dyskusyjny – szkolnictwo wyższe, szkolnictwo średnie: integracja	Konferencja naukowa / Warsztaty metodyczne dla nauczycieli	Konferencja naukowa (zakończenie)
Warsztaty metodyczne dla nauczycieli	Rejestracja uczestników konferencji naukowej	Konferencja naukowa	Wycieczka po Lwowie
Warsztaty metodyczne dla nauczycieli	I Biesiada Polonistyczna	Uroczysta kolacja	

Wszystkim nauczycielom z obwodu lwowskiego gwarantujemy zwrot kosztów podróży, zakwaterowanie i wyżywienie w dniach 16–20 listopada.

Stypendyistom programu «Koordynacja i wsparcie wyższego kształcenia polonistycznego na Ukrainie – kontynuacja» gwarantujemy zwrot kosztów podróży, zakwaterowanie i częściowe wyżywienie.

Uczestnicy konferencji sami pokrywają koszty. Opłata konferencyjna wynosi 150 zł. W przypadku uzyskania dofinansowania możliwe będzie częściowe pokrycie kosztów uczestnictwa w konferencji. Planujemy wydanie tomu pokonferencyjnego.

Warsztaty metodyczne są realizowane w ramach projektu «Exercitia. Program doskonalenia nauczycieli przedmiotów ojczyźnych z Białorusi i Ukrainy» finansowany ze środków Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Termin zgłoszeń udziału w konferencji upływa 15 października 2016 r.

Prosimy o zgłaszanie udziału w spotkaniu:

Uczestnicy konferencji: polonistyka.lviv.2016@gmail.com
Nauczyciele: kowalewskijerzy@wp.pl
Stypendyści programu «Koordynacja i wsparcie wyższego kształcenia polonistycznego na Ukrainie – kontynuacja»: kowalewskijerzy@wp.pl

Z wyrazami szacunku,
Ałła Krawczuk
Ostap Sływiński
Jerzy Kowalewski
Olesia Zadworniak – sekretarz konferencji

Źródło: <http://wid.org.pl/>

W Łucku odbyła się konferencja slawistyczna

У Луцьку відбулася славістична конференція

W dniach 23-24 września na Wydziale Filologii i Dziennikarstwa Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego imienia Łesi Ukrainki odbyła się Międzynarodowa Akademicko-Studentcka Konferencja Naukowa «Aktualne problemy współczesnej slawistyki».

Ze słowem powitalnym do uczestników konferencji zwrócili się: dziekan Wydziału Filologii i Dziennikarstwa Jurij Hromyk, konsul Konsulatu Generalnego RP w Łucku Krzysztof Sawicki, dziekan Wydziału Filologiczno-Historycznego Akademii im. Jana Długosza Agnieszka Czajkowska, prezes Wołyńskiego Zjednoczenia Nauczycieli Polskich na Ukrainie im. Gabrieli Zapolskiej Switłana Zinczuk oraz członek komitetu organizacyjnego konferencji, docent Katedry Filologii Słowiańskiej Julia Wasejko. Podkreślano aktualność poruszanej tematyki, dziękowano wszystkim osobom, dzięki którym ta konferencja się odbyła, a także podzielono się planami dalszej współpracy między WUN im. Łesi Ukrainki a Akademią im. Jana Długosza.

Podczas sesji plenarnej wystąpili profesowie polskiej uczelni: Agnieszka Czajkowska, Adam Regiewicz, Artur Żywiołek oraz docent Katedry Literatury Światowej i Teorii Literatury WUN im. Łesi Ukrainki Lilia Ławrynowicz. W sesjach naukowych wzięli udział wykładowcy Wydziału Filologii i Dziennikarstwa Oksana Wysznewska, Julia Wasejko, Olga Jaruczyk, Rusłana Zinczuk, doktorantki Iryna Poletucha, Olesia Kalyniyszko, polscy doktoranci Michał Wilk, Jan Kaczmarzyk, Anna Bąk, Ewa Stolarczuk, studentki filologii polskiej Anastazja Oleksiuk, Anastazja Kłuszyna, Olga Stepaniuk, Switłana Puhacz, Natalia Kormylecka, Kateryna Szmakowa i in.

W trakcie konferencji wygłoszone zostały referaty, poruszające aktualne problemy i zagadnienia polsko-ukraińskiego językoznawstwa i literaturoznawstwa, a zwłaszcza językowych cech i literackiej twórczości Olgi Tokarczuk, Sofii Andruchowycz, Jacka Bocheńskiego, Henryka Sienkiewicza, Adama Mickiewicza, Jana Kochanowskiego, Juliana Tuwima czy Elizy Orzeszkowej. Pod koniec każdego wystąpienia toczyły się ożywione dyskusje.

Warto zauważyć, że dla studentów kierunku «Język i literatura (polska)» konferencja stała się pierwszym doświadczeniem nie tylko wygłosze-

nia referatu naukowego, ale również udziału w Komitecie organizacyjnym. Prawie każdy z przyszłych polonistów wniósł swój wkład w organizację konferencji, prowadzonej na wysokim poziomie naukowym i organizacyjnym. Jednocześnie celem konferencji było zachęcenie studentów do prowadzenia ciekawych badań naukowych.

W ramach konferencji została zorganizowana wycieczka do Muzeum Ikony Wołyńskiej, wieczorek integracyjny między mieszkańcami Łucka a delegacją z Polski, który odbył się w Muzeum Łesi Ukrainki WUN, oraz zwiedzanie zamku w Dubnie i fortu w Tarakanowie.

Konferencję zorganizowały Wschodnioeuropejski Uniwersytet Narodowy imienia Łesi Ukrainki, Wołyńskie Zjednoczenie Nauczycieli Polskich na Ukrainie imienia Gabrieli Zapolskiej, Akademia imienia Jana Długosza w Częstochowie. Inicjatywa otrzymała wsparcie Konsulatu Generalnego RP w Łucku.

Anastazja OLEKSIUK
Foto: Tetiana KOLESNYK

23–24 вересня на базі факультету філології та журналістики Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки відбулася Міжнародна викладацько-студентська наукова конференція «Актуальні проблеми сучасної славістики».

на Вишневська, Юлія Васейко, Ольга Ярчук, Руслана Зінчук, аспіранти Ірина Полетуха, Олеся Калинюшко, польські докторанти Міхал Вільк, Ян Качмажик, Анна Бонк, Ева Столярчук, студенти-полоністи Анастасія Олексюк, Анастасія Клушина, Ольга Степанюк, Світлана Пуґач, Наталія Кормилецька, Катерина Шмакова та інші.

У наукових доповідях, виголошених на конференції, піднімалися актуальні проблеми польсько-українського мовознавства та літературознавства, зокрема питання, присвячені мовним особливостям та літературній творчості Ольги Токарчук, Софії Андрухович, Яцека Бохенського, Генрика Сенкевича, Адама Міцкевича, Яна Кохановського, Юліана Тувіма, Елізи Ожешко тощо. Після кожного виступу відбувалися жваві дискусії.

Варто відзначити, що для студентів спеціальності «Мова та література (польська)» ця конференція стала першим досвідом не лише виступу з науковою доповіддю, а й роботи в оргкомітеті. Практично кожен майбутній полоніст вніс свій вклад у те, щоб захід відбувся на високому науковому та професійному рівні. Разом із тим, конференція мотивувала студентів до проведення наступних цікавих досліджень у своїй науковій діяльності.

У рамках конференції відбулися екскурсія до Музею волинської ікони, інтеграційний вечір між лучанами та делегацією з Польщі в Музеї Лесі Українки СНУ, а також виїзд до Дубенського замку й Тараканівського форту.

Організатори конференції: Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, Волинське об'єднання вчителів польської мови імені Габрієлі Запольської, Академія імені Яна Дługосза в Ченстохові. Захід пройшов за підтримки Генерального Консульства РП у Луцьку.

Анастасія ОЛЕКСЮК
Фото: Тетяна КОЛЕСНИК

Програма XI Днів польського кіно в Луцьку

Стартують XI Дні польського кіно. У рамках проекту Польського інституту (Київ) 8–12 жовтня лучанам покажуть п'ять найкращих фільмів польського виробництва 2014–2015 рр.

Цьогоріч Дні польського кіно пройдуть у шести містах України: в Києві, Одесі, Вінниці, Харкові, Маріуполі та Луцьку. У Луцьку фестиваль відбудеться 8–12 жовтня в кінотеатрі «PremierCity» (вулиця Сухомлинського, 1). Лучани матимуть можливість переглянути найновіші роботи таких польських режисерів, як Кінґа Дембська, Малґожата Шумовська, Януш Маєвський, Діана Скайя, Ліліана Коморовська та Даріуш Гаєвський.

Квитки можна придбати в касі кінотеатру.
Деталі: <http://www.polinst.kiev.ua/event1105.html>

ПРОГРАМА ФЕСТИВАЛЮ

«Ексцентрики»

08.10 (режисер – Януш Маєвський, Польща, 2015 р.)

Наприкінці 50-х з Англії до сестри у Чехословаччину (Польща) повертається Фабіан, військовий емігрант, джазовий музикант і блискучий танцюрист. Із групою місцевих диаволів, музикантів-аматорів, він створює свінговий біґ-банд. Фабіан знайомиться з захопливою Модестою, яка незабаром починає співати з його оркестром. Одного дня Модеста раптом зникає, а історія кохання набуває рис шпигунського детективу.

«Чуже небо»

09.10 (Даріуш Гаєвський, Польща–Швеція, 2015 р.)

Оповідь про те, як рай перетворюється на пекло. Бася й Марек живуть у Швеції. Одна невинна брехня викликає лавину підозр і призводить до того, що шведська соціальна опіка відбирає в пари польських емігрантів улюблену дочку та віддає її прийомним батькам. «Чуже небо» – це історія, в основу якої покладено реальні події. Фільм протягом усього перегляду тримає глядача в напрузі.

«Мої дочки – корови»

11.10 (Кінґа Дембська, Польща, 2015 р.)

Зворушлива та кумедна історія двох сестер, які, потрапивши у складну життєву ситуацію, змушені співпрацювати, незважаючи на особисту неприязнь. Марта і Кася поступово зближуються та знаходять втрачений контакт, що спричиняє низку трагікомічних ситуацій. «Мої дочки – корови» – це тепла, позбавлена фальші й дешевого зворушення історія про родинні стосунки. Правдива як саме життя, часом сумне, часом веселе.

«Батькові»

11.10 (Діана Скайя та Ліліана Коморовська, Польща–Канада, 2015 р.)

Документально-ігровий фільм «Батькові» – це історія Адама Бандровського, побачена очима його трирічної дочки Аліни. Бандровський – одна з мільйонів жертв сталінських репресій, під час яких загинуло й було репресовано понад 100 тис. поляків – громадян СРСР. Фільм – своєрідна шана усім, хто пав жертвою вбивств у Вінниці.

«Тіло»

12.10 (Малґожата Шумовська, Польща, 2014 р.)

Цинічний прокурор і його донька, що страждає від анорексії, намагаються пережити трагічну смерть найближчої їм людини. Кожен із них шукає свій шлях прийняття болісного факту. Побоюючись самогубства доньки, батько віддає її до клініки, де працює психолог Анна, яка викликає духів для спілкування з потойбіччям. Певного дня Анна інформує, що налагодила контакт із померлою матір'ю Ольги. Тепер, за бажанням небіжчиці, її донька й чоловік мають переглянути своє ставлення до життя і смерті.

Джерело: polinst.kiev.ua

Informacje Lubelskie

■ Po blisko trzyletniej przerwie do siatki połączeń Portu Lotniczego «Lublin» z lotniskiem w Świdniku powróci Liverpool w Anglii. Od 21 maja 2017 r. będą latać tanie linie Wizz Air. Do Liverpoolu latały już ze Świdnika samoloty linii Ryanair od 1 kwietnia 2013 r., ale frekwencja pasażerów wynosiła 80 % toteż przewoźnik zawiesił to połączenie. Tym razem loty dwa razy w tygodniu, tam i z powrotem, podejmie Wizz Air, który twierdzi, że taka frekwencja mu odpowiada. Dotąd Wizz Air obsługuje linie Lublin – Doncaster, Sheffield, Eindhoven, Glasgow, Londyn Luton, Oslo i Sztokholm. W projekcie lotów tego przewoźnika jest w przyszłym roku linia Świdnik–Kijów oraz kilka innych miast na Ukrainie. W październiku tego roku Lufthansa likwiduje połączenie z Frankfurt nad Menem, ale władze lotniczego portu obiecują utrzymać to połączenie po zawarciu umowy z innym przewoźnikiem.

■ Lubelska policja wciąż «łapie» na gorącym uczynku oszustów, którzy od starszych ludzi wyludniają ich «życiowe oszczędności». Ostatnio «wpadli» dwaj mieszkańcy Lublina okradający emerytkę z pieniędzy w kwocie 10 tys. złotych. Złodzieje przedstawiali się jako policjanci niosący pomoc ludziom starszym wg ich różnych potrzeb. Oszustom grozi kara do 8 lat więzienia.

■ Polscy Funkcjonariusze Nadbużańskiego Oddziału Straży Granicznej «wyczuleni» są na nową drogę przemytu papierosów bez polskiej akcyzy. Otóż coraz częściej nad polską granicą z Ukrainą lub Białorusią pojawiają się lotniarze, którzy zrzucają na polską stronę kartony z papierosami. Sami natychmiast odlatują na Ukrainę, a po papierosy w umówionych miejscach przyjeżdżają tak zwani «odbiorcy». Ostatnio «zrzut» wychwycili w okolicy Wierszycz w powiecie tomaszowskim. W sumie zabezpieczono nielegalne papierosy o wartości ponad 119 tys. zł.

■ «Nie daj się rakowi» – wołali uczestnicy Marszu Różowej Wstążeczki. Celem akcji jest zachęcenie kobiet do regularnego badania piersi. Każda kobieta po ukończeniu 50 roku życia powinna co dwa lata poddać się badaniom mammograficznym. I właśnie podczas takiego marszu przyjmowane są zapisy na te badania. W latach 2011–2015 w Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej przebadano blisko 37 tys. kobiet, wykryto raka piersi u 425 pacjentek.

■ W Lubelskiem kontrolowano ciężar tornistrów noszonych przez uczniów. Stwierdzono, że co drugi tornister jest za ciężki. 58% uczniów I–III klas szkoły podstawowej nosi do szkoły wszystkie posiadane książki i zeszyty, chociaż w danym dniu wiele z nich jest niepotrzebnych i można by je z powodzeniem zostawić w domu. Rekordowa waga tornistra u ucznia 10-latka wynosiła 11 kg. Prawidłowo plecak powinien ważyć od półtora do 2,5 kg w zależności od wzrostu ucznia.

■ Lubelska Filharmonia im. Henryka Wieniawskiego organizuje każdego roku jesienią Festiwal Muzyki Słowiańskiej. W tym roku festiwal zainaugurowała z orkiestrą Alina Kleczko – grająca solo na saksofonie. Solistka ta często gra na światowych estradach. Wykonała popularny koncert Aleksandra Głazunowa. W drugim dniu wystąpił z koncertem znany na świecie solista – skrzypek Andrzej Kulka. Grał również solo na cymbałach, lubelski organista Robert Grudzień. Festiwal zakończył koncert Orkiestry Kameralnej «Cantabile» z Łucka.

■ Co roku nagradzane są w Polsce samorządy, które mają dobre wyniki w walce z grypą. W tym roku I miejsce w tej akcji otrzymał Lublin. W Sejmie z dumą przyjął to wyróżnienie prezydent Lublina Krzysztof Żuk. Łącznie nagrodzono 22 samorządy. W walce z grypą liczy się przede wszystkim szczepienie ludzi. Dzięki programom realizowanym przez samorządy, co roku w całej Polsce zostaje zaszczepionych ok. 200 tys. osób.

■ Byłe lotnisko w Białej Podlaskiej coraz częściej brane jest pod uwagę przy przydziale na stały pobyt, jednej z pięciu brygad Obrony Terytorialnej Kraju. Jest tu 300 hektarów powierzchni. Poza brygadą w Białej Podlaskiej powstaną także brygady Obrony Terytorialnej w Zamościu, Chełmie i Lublinie.

■ Lubelski Ursus zademonstrował publicznie pierwszy mały samochód o napędzie elektrycznym. Dotąd Ursus produkuje samochody o napędzie elektrycznym ciężarowe i autobusy przeznaczone dla miejskiej komunikacji. Jeden z nich, pierwszy, kursuje po ulicach Lublina. W pełni zdaje egzamin. Nowy, mały samochód o masie 600 kg zabiera dwie osoby i 60 kg bagażu. Producent wciąż udoskonalą te pojazdy, aby można było nimi dłużej jeździć bez ładowania. Niewątpliwie, są niedogodności, ale nagrodą jest czyste powietrze w mieście. Pojazd jest tani w eksploatacji. Przejechanie 200 km kosztuje zaledwie 8 złotych.

■ Wielonarodowa Brygada Litewsko-Polsko-Ukraińska istnieje w Lublinie od roku. Na lubelskim Placu Teatralnym obchodziła uroczyste swój pierwszy jubileusz. Brygadę tworzą 3 bataliony: 5 batalion strzelców podhalańskich z Przemyśla, ukraiński batalion aeromobilny i litewski batalion zmechanizowany.

■ W związku z 420-leciem podpisania Unii Brzeskiej, w cerkwi w Białej Podlaskiej odbyły się uroczystości upamiętniające świętego Anastazego Brzeskiego, męczennika prawosławnego. Obecny na uroczystości arcybiskup Abel – ordynariusz prawosławnej diecezji lubelsko-chełmskiej, przypomniał, że w cerkwi bialskiej znajdują się relikwie świętego.

■ Produkowane w Lublinie wojskowe samochody Honker są przedmiotem intratnego eksportu. Ostatnio 12 tych wojskowych pojazdów wysłano do Nigerii. To już druga dostawa do tego kraju. Po drogach Nigerii jeździ 20 lubelskich Honkerów. Samochód ma trzy osie i napęd na cztery koła, który można odłączyć podczas jazdy na szosie. Silnik o mocy 150 koni mechanicznych. W każdym pojeździe mieści się 20 osób. Zużycie paliwa to 12 litrów ropy na 100 km. W ciągu ostatnich trzech lat Honkery wysłano do Urugwaju, Iraku i Azerbejdżanu. Czterdzieści tych samochodów przygotowuje się dla polskich sił zbrojnych.

Adam TOMANEK

Львівська інформація

■ Після майже трирічної перерви до мережі сполучень аеропорту «Львів» із львівом у Свіднику повертається Ліверпуль. Із 21 травня 2017 р. ці перевезення забезпечуватиме бюджетна авіакомпанія «Wizz Air». Зі Свідника до Ліверпуля з 1 квітня 2013 р. уже здійснювали рейси літаки компанії «Ryanair», і, хоч кількість пасажирів становила 80 %, перевізник припинив сполучення. Цього разу польоти двічі на тиждень (в обидві сторони) організовує «Wizz Air», якого така кількість пасажирів влаштує. «Wizz Air» забезпечує польоти з Львова до Донкастера, Шеффілда, Ейндговена, Глазго, Лондона (аеропорт «Лутон»), Осло і Стокгольма. У планах цього перевізника на наступний рік – польоти Свіднік–Київ, а також до кількох інших міст України. У жовтні цього року «Lufthansa» ліквідує польоти до Франкфурта-на-Майні, проте влада аеропорту хоче зберегти це сполучення після укладення договору з іншим перевізником.

■ Львівська поліція продовжує затримувати шахраїв, котрі виманюють заощадження в людей похилого віку. Нещодавно спіймали двох жителів Львова, котрі викрали в пенсіонерки 10 тис. злотих. Злодії представилися поліцейськими, котрі надають допомогу старшим людям відповідно до їхніх потреб. Шахраям загрожує покарання у вигляді 8 років ув'язнення.

■ Прикордонники Надбужанського відділу Прикордонної служби виявили новий шлях контрабанди цигарок без польських акцизних марок. Щораз частіше над польським кордоном із Україною чи Білоруссю з'являються дельтаплани, з яких на польську сторону скидають упаковки з цигарками. Самі літальні апарати одразу повертаються в Україну, а за цигарками в обумовлені місця приїжджають «адресати». Недавно таку партію скинутих цигарок виявили біля Вершиці Томашівського повіту. Вартість контрабандного товару становить понад 119 тис. злотих.

■ «Не відступай перед раком», – виголювали учасники Маршу рожевої стрічки. Мета акції – заохочення жінок до регулярного обстеження грудей. Кожна жінка, старша 50 років, повинна проходити маммографію кожні два роки. Під час маршу організатори записували на таке обстеження. У 2011–2015 рр. у Центрі онкології Львівщини обстежили приблизно 37 тис. жінок, рак молочної залози виявили у 425 пацієнток.

■ На Львівщині перевіряли вагу шкільних ранців. Виявлено, що кожен другий учень носить занадто важкий портфель. 58 % учнів 1–3 класів початкової школи постійно носять до школи всі книжки та зошити, хоча в окремий день багато з них не потрібні, їх спокійно можна залишити вдома. Рекордна вага портфеля в 10-річного учня становила 11 кг. Згідно з правилами, учнівський наплічник повинен важити від 1,5 до 2,5 кг залежно від зросту дитини.

■ Львівська філармонія імені Генрика Венявського щороку восени організовує Фестиваль слов'янської музики. Цього року фестиваль разом з оркестром відкрила своїм соло на саксофоні Аліна Клечко. Ця солістка часто виступає на світовій сцені. Вона виконала концерт Олександра Глазунова. Наступного дня виступив відомий соліст – скрипаль Анджей Кулька. Соло на цимбалах грав також львівський органіст Роберт Грудзень. Завершив фестиваль виступ камерного оркестру «Кантабіле» з Луцька.

■ Щороку в Польщі нагороджують органи самоврядування, які продемонстрували найкращі результати у боротьбі з грипом. У 2016 р. перше місце посів Львів. Президент Львова Кшиштоф Жук із гордістю отримав відзнаку в Сеймі. Загалом нагородили 22 органи самоврядування. В оцінці боротьби з грипом до уваги, передусім, беруть кількість людей, які зробили щеплення. Завдяки програмам, реалізованим органами самоврядування, у Польщі щороку отримують щеплення приблизно 200 тис. осіб.

■ Колишній аеродром у Білій Підлясці, який займає 300 га площі, розглядають як можливе місце дислокації однієї з п'яти бригад Територіальної оборони країни. Окрім Білої Підляски, бригади Територіальної оборони розмістяться також у Замості, Холмі та Львові.

■ Львівський «Ursus» представив перший невеликий автомобіль з електроприводом. Дотепер «Ursus» виготовляв вантажні автомобілі з електроприводом, а також автобуси, призначені для міської комунікації. Перший із них курсує вулицями Львова. Новий невеликий автомобіль масою 600 кг вміщає дві особи й 60 кг багажу. Виробник продовжує удосконалювати цей транспортний засіб, щоб можна було довше їздити без підзарядки. Безсумнівно, наявні труднощі, проте нагородою стане чисте повітря в місті. Цей автомобіль дешевий в експлуатації. 200 км руху ним вартує лише 8 злотих.

■ Багатонаціональна Польсько-литовсько-українська бригада діє в Львові вже понад рік. Ювілей вона нещодавно відзначила на львівському Театральному майдані. До складу бригади входять три формування: 5-й батальйон підгалянських стрільців із Перемишля, український аеромобільний батальйон і литовський механізований батальйон.

■ Із нагоди 420-річчя підписання Брестської унії в церкві у Білій Підлясці пройшли заходи вшанування православного мученика – Святого Анастасія Брестського. Присутній на урочистостях архієпископ Львівський і Холмський Амель нагадав, що в більській церкві знаходяться реліквії святого.

■ Виготовлені в Львові військові автомобілі «Honker» – предмет прибуткового експорту. Востаннє 12 таких військових транспортних засобів вислали до Нігерії. Це вже друга поставка до цієї країни. Дорогами Нігерії курсують 20 львівських автомобілів «Honker». Машина має три осі та привід на чотири колеса, який можна відімкнути під час руху. Двигун видає 150 кінських сил. Кожен автомобіль вміщує 20 осіб. Розхід палива становить 12 л на 100 км. Упродовж трьох останніх років автомобілі марки «Honker» вислали до Уругваю, Іраку та Азербайджану. Сорок таких автомобілів готують для польських збройних сил.

Адам ТОМАНЕК

Rosja da paszporty rodakom w krajach bałtyckich

– Najpierw szczekają jak szczeniaki, a później narzekają, że grozi im wojna. Albo kraje bałtyckie będą okupowane, albo zostaną zniszczone – mówił pod koniec 2013 roku wiceprzewodniczący rosyjskiej Dumy Władimir Żyrinowski. Co ciekawe, wspominał wtedy też o konieczności «przyłączenia Krymu» oraz o «zwrocie Rosji Donbasu». Nie wiadomo więc, czy przepowiednie najbardziej ekscentrycznego rosyjskiego polityka dotyczące do krajów bałtyckich się spełnią. Krym anektowano dwa lata temu, toczy się też wojna na wschodzie Ukrainy . Wiele wskazuje na to, że wobec Bałtów Kreml również ma plan.

Niedawno premier Rosji Dmitrij Miedwiediew zaproponował ministrom oraz szefom struktur siłowych, by rozważyli otwarcie rosyjskiej granicy dla wszystkich rodaków mieszkających w Estonii i Łotwie. Polecił także uprościć procedury nadania rosyjskiego obywatelstwa «sootieczestwiennikom», czyli osobom utożsamiającym się z Rosją. Skorzystać z tego będą mogli nie tylko rosyjskojęzyczni mieszkańcy Litwy, Łotwy i Estonii, ale i wszystkich postradzieckich krajów.

Alle to państwa bałtyckie, które należą do Unii Europejskiej oraz NATO, mają dzisiaj największe powody do obaw. Według spisów powszechnych mieszka tam ponad milion Rosjan. Przeprowadzili się po zajęciu tej części Europy przez ZSRR i zastąpili ponad sto tysięcy deportowanych do obozów Gulagu Łotyszy, Litwinów i Estończyków. Najwięcej Rosjan mieszka na Łotwie oraz w Estonii, gdzie stanowią aż 25 proc. społeczeństw.

Rzeczpospolita

Rosія видаватиме паспорти росіянам у Прибалтійських країнах

«Спочатку гавкають, як щенята, а пізніше нарікають, що їм загрожує війна. Прибалтійські країни будуть окуповані або знищені», – заявив наприкінці 2013 р. віце-спікер російської думи Володимир Жириновський. Цікаво, що тоді він також згадав про необхідність «приєднання Криму» та про «повернення Росії Донбасу». Тож невідомо, чи передбачення найбільш ексцентричного російського політика справдяться для Прибалтійських країн. Крим анексовано два роки тому, триває війна на сході України. Багато фактів вказують на те, що Кремль має плани стосовно прибалтів.

Нещодавно прем'єр-міністр Росії Дмитро Медведєв запропонував російським міністрам та керівникам силових структур задуматися над відкриттям російського кордону для всіх росіян, що проживають в Естонії та Латвії. Також він рекомендував спростити процедури надання російського громадянства «співвітчизникам» – особам, які ототожнюють себе з Росією. Скористатися цим могли б не тільки російськомовні жителі Литви, Латвії та Естонії, а також усіх пострадянських країн.

Прибалтійські держави, члени Європейського Союзу та НАТО, мають сьогодні найбільше приводів для побоювань. Відповідно до нещодавніх переписів, там проживає понад мільйон росіян. Вони переселилися туди після зайняття цієї частини Європи Радянським Союзом і замінили на місцях понад 100 тис. депортованих у табори ГУЛАГу латишів, литовців і естонців. Найбільше росіян проживає в Латвії та Естонії, де вони становлять 25 % населення.

Rzeczpospolita

Symulowany atak na instalacje atomowe Korei Północnej

Wspólne uderzenie ćwiczyć będą siły powietrzne USA i Korei Południowej. Manewry pod kryptonimem «Red Flag» (Czerwona Flaga) odbędą się na Alasce w dniach 3–21 października.

Informację podała telewizja CNN, powołując się na źródła rządowe w Seulu. Informatorzy nie wymienili Korei Płn., ale stacja nie ma wątpliwości, że chodzi o ten kraj.

W ataku użyte będą bomby GBU-31, czyli tzw. inteligentne bomby wyposażone w urządzenia naprowadzające na cel zwane JDAM (Joint Direct Attack Munition). Zostały už zastosowane przez siły powietrzne NATO w czasie interwencji w Kosowie i Libii.

Pentagon poinformował, że dwa bombowce amerykańskie B-1B przeleciały wzdłuż strefy zdemilitaryzowanej na granicy między Koreą Południową a Północną.

Był to pokaz siły po tym, jak totalitarny reżim w Pjongjangu przeprowadził niecałe dwa tygodnie temu próbę z bombą atomową o sile co najmniej 10 kiloton, czyli takiej samej jak bomba zrzucona przez USA w sierpniu 1945 r. na Nagasaki.

Polskie Radio 24

Симульована атака на ядерні об'єкти в Північній Кореї

Повітряні сили США та Південної Кореї тренуватимуться задавати спільний удар. Навчання «Red Flag» триватимуть на Алясці 3–21 жовтня.

Про це повідомив телеканал «CNN», посилаючись на урядові джерела в Сеулі. Інформатори не назвали Північної Кореї, проте журналісти не сумніваються, що йдеться саме про цю країну.

В атаці використовуватимуть GBU-31, так звані «розумні» бомби, обладнані комплектом JDAM (Joint Direct Attack Munition), який спрямовує бомби до цілі. Повітряні сили НАТО вже застосовували їх під час інтервенції в Косово та Лівії.

Пентагон поінформував, що два американські бомбардувальники B-1B пролетіли вздовж демілітаризованої зони на кордоні між Південною та Північною Кореєю.

2016

NATOscape

Це був показ сили після того, як північнокорейський тоталітарний режим провів випробування ядерної бомби силою щонайменше 10 кт. Саме таку бомбу США скинули в серпні 1945 р. на Харасакі.

Polskie Radio 24

Od maja 2017 natowskie bataliony w Polsce i krajach bałtyckich

Nowe jednostki NATO przewidziane dla Polski i krajów bałtyckich będą tam od maja 2017 roku – powiedział w niedzielę, jak informuje agencja dpa z Brukseli, rzecznik Sojuszu po obradach natowskich wojskowych.

Na szczycie w Warszawie w lipcu przywódcy państw NATO podjęli decyzję o wzmocnieniu wschodniej flanki Sojuszu poprzez rozmieszczenie czterech batalionowych grup bojowych liczących po ok. 1000 żołnierzy w Polsce i krajach bałtyckich. Zostaną one rozmieszczone na zasadzie rotacji.

Rozmieszczenie tych sił jest elementem natowskiej strategii odstraszenia Rosji. Stany Zjednoczone będą państwem ramowym batalionu w Polsce, Kanada – na Łotwie, Niemcy – na Litwie, a Wielka Brytania – w Estonii.

PAP

У Польщі та Прибалтійських країнах дислокуватимуться натівські батальйони

«Нові підрозділи НАТО вирушать, відповідно до планів, у Польщу й Прибалтійські країни до травня 2017 р.», – заявив, за повідомленням агентства «DPA», прес-секретар Альянсу після військових переговорів НАТО.

На липневому саміті у Варшаві керівники держав НАТО прийняли рішення про зміцнення східного флангу Альянсу шляхом розміщення в Польщі та Прибалтійських країнах чотирьох бойових батальйонних груп, кожна з яких нараховує близько 1 тис. солдатів. Їх пришлють сюди на ротаційній основі.

Розміщення цих сил – елемент натівської стратегії відлякування Росії. Сполучені Штати Америки стануть рамковою державою батальйону в Польщі, Канада – у Латвії, Німеччина – в Литві, а Великобританія – в Естонії.

PAP

Cyberatak przed wyborami w Niemczech. «To dzieło rosyjskich hakerów»

Niemieckie partie polityczne były w lecie celem szeroko zakrojonego cyberataku – poinformował dziennik «Sueddeutsche Zeitung».

Według ekspertów atak był dziełem rosyjskich hakerów. Berlin obawia się manipulacji przed wyborami do Bundestagu w 2017 roku.

Jak pisze «SZ», politycy i współpracownicy kilku niemieckich partii otrzymali 15 i 24 sierpnia maile pochodzące jakoby z kwatery głównej NATO mające dotyczyć trzęsienia ziemi we Włoszech i puczu w Turcji.

«SZ» przypomina, że Bundestag został w 2015 roku zaatakowany przez hakerów, którym udało się przechwycić hasła administratora całego systemu komputerowego parlamentu. W obu przypadkach eksperci rządowi podejrzewają hakerów rosyjskich należących do grupy apt28 lub Sofacy Group i działających na polecenie rządu.

Informacyjna Agencja Radiowa

Кібератака перед виборами в Німеччині. «Це справа російських хакерів»

«Німецькі політичні партії влітку стали ціллю масштабної планованої кібератаки», – зазначило щоденне видання «Süddeutsche Zeitung».

За повідомленнями експертів, атака – справа російських хакерів. Берлін побоюється маніпуляцій перед виборами до Бундестагу у 2017 р.

Як пише газета, політики та працівники кількох німецьких партій 15 і 24 серпня отримали електронні повідомлення, начебто зі штаб-квартири НАТО, які стосувалися землетрусу в Італії та путчу в Туреччині.

«Süddeutsche Zeitung» нагадує, що Бундестаг у 2015 р. атакували хакери, яким вдалося перехопити паролі адміністратора усієї комп'ютерної системи парламенту. В обох випадках урядові експерти підозрюють російських хакерів групи «APT28» або «Sofacy Group», які діють на замовлення уряду.

Informacyjna Agencja Radiowa

Ćwiczenia «Dragon» w nowej odsłonie

Ćwiczenia z wojskami pod kryptonimem «Dragon» dotyczących były domeną głównie wojsk lądowych. Przyszłoroczne ćwiczenia «Dragon'17» będą jednak miały charakter operacji połączonej, w którą zaangażowane zostaną wszystkie rodzaje sił zbrojnych.

Uwzględniono również obecność wojsk sojuszniczych i partnerskich oraz pododdziałów Obrony Terytorialnej (OT) w czasie ćwiczeń.

Poprzednie manewry z tego cyklu także były przełomowe. Podczas ćwiczenia w 2015 roku, batalion rezerwistów wyszedł w pole wraz z armią zawodową i sojusznikami z NATO.

Manewry «Dragon», zaliczane do największych ćwiczeń z wojskiem, odbywają się cyklicznie co 2 lata w Polsce.

www.rp.pl

Навчання «Dragon» у новій версії

Військові навчання «Dragon» донині були прерогативою переважно наземних військ. Наступного року навчання «Dragon'17» матимуть характер об'єднаної операції, до якої залучать усі підрозділи збройних сил.

Навчання також передбачають присутність союзних та партнерських військ, підрозділів Територіальної оборони.

Попередні навчання такого типу стали переломними. Під час навчань у 2015 р. батальйон резервістів брав участь у маневрах разом із професійною армією та союзниками з НАТО, а резервісти потрапили до батальйону Територіальної оборони.

Маневри «Dragon» відносять до найбільших військових навчань. Вони проходять у Польщі кожні два роки.

www.rp.pl

Szwedzkie wojsko wraca na strategiczną bałtycką wyspę

Szwecja otrzymała «ściśle tajną» informację o zwiększonym zagrożeniu ze strony Rosji, co przyczyniło się do szybkiego przywrócenia stałej obecności szwedzkiego wojska na wyspie Gotlandia – pisze szwedzki dziennik «Dagens Nyheter».

Według źródeł tej gazety szwedzkie służby specjalne sklasyfikowały rodzaj zagrożenia oraz treść ostrzeżenia jako ściśle tajne, istotne dla bezpieczeństwa narodowego. W związku z tym – jak podkreśla dziennik – szczegóły nie mogą zostać ujawnione.

Siły szybkiego reagowania «Dagens Nyheter» zauważa, że 14 września – o rok wcześniej niż planowano – 150 żołnierzy sił szybkiego reagowania zostało na stałe przeniesionych ze środkowej Szwecji na Gotlandię. Na tej położonej strategicznie na środku Bałtyku wyspie szwedzkie wojsko stacjonowało w okresie zimnej wojny. W latach 90. jednostkę zlikwidowano, uznając, że nie ma już zagrożenia ze Wschodu. – Gwałtowny powrót wojska na Gotlandię to wyjątkowe wydarzenie – powiedział gazecie prof. Wilhelm Agrell z Uniwersytetu w Lund, analityk wywiadu. – Podczas wielu kryzysów w okresie zimnej wojny Szwecja reagowała powolnie i ostrożnie. Teraz pokazała, że potrafi szybko reagować od słów do czynów – dodał. Gazeta przypomina, że nieprzypadkowo w ostatnim czasie dowodzący siłami zbrojnymi przeprowadzili niezapowiedziane inspekcje gotowości jednostek wojskowych.

W ostatnich latach szwedzki rząd, określający swój kraj jako neutralny, zacieśnił współpracę z NATO.

TVN24

Шведське військо повертається на стратегічний острів на Балтиці

«Швеція отримала «цілком секретну інформацію» про зростання загрози зі сторони Росії, що призвело до швидкого повернення постійної присутності війська на острові Готланді», – пише шведське щоденне видання «Dagens Nyheter».

Згідно з повідомленнями газети, шведські спецслужби класифікували вид загрози та зміст застереження як цілком таємні, важливі для національної безпеки. У зв'язку з цим, як підкреслює видання, деталі не оприлюднюватимуть.

Як зауважує «Dagens Nyheter», 14 вересня, на рік раніше, ніж було заплановано, 150 солдатів сил швидкого реагування вирушили на постійне місце дислокації до центральної Швеції на Готланд. На цьому, стратегічно розташованому в центрі Балтійського моря, острові шведське військо перебувало в період холодної війни. У 90-х рр. підрозділ ліквідували через відсутність загроз зі Сходу. «Несподіване повернення війська на Готланд – виняткова подія, – сказав виданню аналітик, професор Вільгельм Агрелль із Лундського університету. – Під час багатьох криз у період холодної війни Швеція реагувала повільно та обережно. Зараз вона показала, що зможе швидко перейти від слів до дій».

Газета нагадує, що не випадково останнім часом керівництво збройних сил провело несподівану перевірку готовності військових підрозділів. В останні роки шведський уряд, який дотримується нейтралітету, посилив співпрацю з НАТО.

TVN24

PRASA // РОБОТА

NEXT

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Агент страховий	2 200	Збільшення клієнтської бази, укладення договорів страхування, знання ПК
Агент страховий	2 500	Укладання договорів страхування, реєстрація договорів, пошук клієнтів
Адміністратор	1 450	Організація роботи готельного комплексу (поселення, організація обслуговування номерів, контроль за роботою працівників)
Апаратник борошно-мельного виробництва	3 200	Робота в цеху, завантаження-вивантаження зерна в борошномельні машини
Апаратник круп'яного виробництва	3 200	Робота в цеху, завантаження-вивантаження зерна для виготовлення крупи
Бармен	2 000	Обслуговування клієнтів кафе, розрахунок з клієнтами
Бармен	1 450	Обслуговування клієнтів кафе, розрахунок з клієнтами, бажано навички піцейола
Бармен	1 450	Обслуговування клієнтів, проведення розрахунків. Кафе «Маки»
Бармен	2 500	Обслуговування споживачів, приготування напоїв, ведення каси та касової книги
Бармен	2 000	Реалізація продукції, знання та вміння приготування коктейлів
Бетоняр	4 000	Виготовлення малих архітектурних форм
Бетоняр	1 450	Улаштування бетонних фундаментів, підлог, стяжок
Бруківник	4 000	Вирівнювання і підготовка до кладки бруківки та бордюру, викладка пішохідних і велосипедних доріжок, можливі відрядження в інші області
Бухгалтер	4 000	Бухгалтер, знання «1С» (8 версія)
Бухгалтер	2 800	Ведення бухгалтерського та податкового обліку (матеріали), володіння програмою «1С Бухгалтерія» (8, 7 версії). Будівництво будівель
Бухгалтер	2 300	Ведення бухгалтерського та податкового обліку, подання звітності
Бухгалтер	2 500	Ведення первинної документації (прихідні й видаткові ордери), працювати в системі «Медок»
Бухгалтер	4 000	Виконувати роботу заступника головного бухгалтера, ведення бухгалтерського та податкового обліку, володіння програмою «1С Бухгалтерія» (8, 7 версії). Будівництво будівель
Бухгалтер	3 000	Знання «1С Бухгалтерія» (8 версія), первинна бухгалтерія, пдв, банк
Бухгалтер	2 500	Облік і ведення основних засобів, обов'язкова наявність резюме, робота в системі «Медок»
Бухгалтер	2 500	Оформлення первинних документів, товарно-транспортних накладних, знання «1С Бухгалтерія»
Вантажник	3 000	Відвантаження готової продукції
Вантажник	2 700	Завантаження та розвантаження меблів
Вантажник	3 000	Завантаження та розвантаження товару
Вантажник	1 700	Завантаження та розвантаження товару (побутова хімія, парфуми)
Вантажник	3 000	Завантаження-розвантаження продукції (молочна група), збір замовлень на складі
Взуттьовик	4 500	Майстер з ремонту взуття, ремонт та реставрація взуття, вміння шити, встановлювати набійки, супінатори, каблучки, фарбувати взуття
Викладач (методи навчання)	2 000	Викладання інформатики, обчислювальної техніки та автоматизації, заробітна плата відповідно до штатного розпису
Викладач професійного навчально-виховного закладу	2 000	Викладати технологію продуктів харчування, наявність кандидатського ступеню, заробітна плата згідно з штатним розписом
Виконавець робіт	4 000	Організація та ведення монтажних робіт по зовнішніх та внутрішніх мережах водопроводу та каналізації
Виробник харчових напівфабрикатів	3 000	Виготовлення харчових напівфабрикатів (кулінарія)
Вихователь	2 000	Догляд за дітьми, навчання

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Водій автотранспортних засобів	3 058	Роботи по ремонту доріг, підвезення матеріалів (пісок, щебінь) автомобілем «МАЗ»
Водій автотранспортних засобів	3 500	Вантажний автомобіль з причепом «ГАЗ-53» (заготівля пластикової тари)
Головний енергетик	4 315	Розробка заходів підвищення ефективності використання паливно-енергетичних ресурсів, надійної й економічної роботи енергоустановок, запобігання аварії та ін.
Головний інженер	3 000	Досвід роботи на керівних посадах, дотримання режиму підприємства, керівництво виробничим процесом
Головний механік	3 000	Обслуговування автотransпортного підприємства, парку з 6 вантажних автомобілів
Головний технолог	4 000	Здійснює контроль та налагоджує технологічний процес виробництва картону та паперу
Диспетчер автомобільного транспорту	3 500	Ведення контролю за роботою водіїв на лінії, оформлення та тестування подорожньої документації, здійснення обліку витрат палива
Діловод	2 500	Роздруковувати заяви, ведення діловодства, вхідна та вихідна кореспонденція
Дорожній робітник	2 500	Виконання робіт при експлуатаційному утриманні автомобільних доріг, ремонт дорожнього полотна
Дорожній робітник	2 101	Виконання робіт при експлуатаційному утриманні автомобільних доріг, ремонт дорожнього полотна
Друкар офсетного плоского друкування	7 000	Друк різноманітної поліграфічної продукції, знання техніки та виробничих процесів
Електрогазозварник	3 600	Зварювальні роботи по ремонту тролейбусів
Електрогазозварник	3 500	Здійснення процесу зварювання металу та труб, дотримання правил техніки безпеки
Електрогазозварник	2 000	Здійснювати електрогазозварювання автомобільного транспорту
Електрогазозварник	5 000	Невеличкі зварювальні роботи в автомобілях, дотримання правил техніки безпеки
Електрогазозварник	1 612	Поточні ремонтні роботи
Електрозварник на автоматичних та напіва-автоматичних машинах	3 000	Автоматичне зварювання вузлів, деталей і конструкцій з металу, підготовка металу для зварювання, зачистка деталей і виробів під автоматичне зварювання
Електрозварник на автоматичних та напіва-автоматичних машинах	5 000	Виконання робіт по зварюванню вузлів транспортних засобів, читання креслень
Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	3 000	Здійснення ремонту та обслуговування електроустаткування в галузі виробництва картону та паперу
Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	2 300	Здійснення ремонту та обслуговування електроустаткування в галузі виробництва металевих виробів
Заточувальник деревообробного інструменту	3 000	Заточувальник стрічкових пил на деревообробне підприємство, робота на сучасному обладнанні
Зварник	3 500	Дотримання режиму підприємства та виконання зварювальних робіт відповідно до посадової інструкції та дотримання техніки безпеки
Зварник	3 500	Зварювальні роботи для виготовлення металевих конструкцій з нержавіючої сталі
Зварник	1 800	Зварювання водопровідних труб
Згинальник труб	2 000	Згинає листовий метал на згинальних станках, виробництво церковної утварі
Знімач-укладальник заготовок, маси та готових виробів	4 500	Складання цегли на дерев'яні піддони по марках М-75, М-100
Інженер з проектно-кошторисної роботи	4 000	Складання кошторисної документації, захист виконаних робіт перед замовниками, знання АВК
Інженер-будівельник	2 500	Підготовка документів для проведення будівельно-монтажних робіт. Навички роботи в програмі АВК-3

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
Інженер-електронік	4 000	Виконання обов'язків старшого інженера-електроніка, контроль і обслуговування електронних приладів картоно-паперової машини, налагодження роботи обладнання, здійснення ремонту
Інженер-електронік	1 500	Здійснення обслуговування та контролю за роботою обладнання телебачення
Інженер-електронік	5 000	Ремонт торговельної техніки (касові апарати, електронні ваги)
Інструктор	5 000	Інструктор з плавання. Навчання дітей та дорослих плаванню, проведення групових та індивідуальних занять
Комплектувальник товарів	2 010	Комплектування товарів алкогольної групи зі складів підприємства на торговельні точки
Кондитер	4 000	Виготовлення печива, булок, кондитерських виробів
Кондитер	2 500	Виготовлення тістечок, тортів, кондитерських виробів домашньої випічки, знання рецептури, дозування складників
Лицювальник-плиточник	5 000	Ремонтні роботи з укладання лицювальної плитки, гіпсокартонні роботи
Лікар ветеринарної медицини	3 730	Огляд, лікування, стерилізація, вакцинація тварин
Лікар-психологіолог	3 059	Проводить психодіагностику властивостей темпераменту, особливостей характеру, здійснює обстеження та дає оцінку стану до професійної діяльності
Ловець безпритульних тварин	2 600	Відлов безпритульних тварин по міс-ту з службою відлову
Майстер з ремонту	4 000	Контроль за виконанням аварійно-відновлювальних та безпечних робіт на мережах холодного і гарячого водопостачання і центрального опалення житлових будинків
Майстер з ремонту приладів та апаратури	5 000	Ремонт торгової техніки (касові апарати, електронні ваги)
Майстер з ремонту транспорту	3 500	Проведення ремонту та обслуговування автотransпортних засобів (автобуси, автомобілі)
Масажист	5 000	Лікувальний та профілактичний масаж, заняття з лікувальної фізкультури на профілякторі Євмінова
Машиніст автогрей-дера	2 500	Робота на автогрейдері, виконання дорожніх робіт
Машиніст бурової установки (будівельні роботи)	2 500	Виконання бурових робіт на виробництві. Можливе навчання безпосередньо на виробництві. Попередньо телефонувати за номером: 0955121354
Машиніст екскаватора	3 500	Виконання земляних робіт на екскаваторах АТЛАС, ШАФТ, ЕО 2621 для прокладання зовнішніх трубопроводів
Машиніст екскаватора	2 500	Проведення земляних робіт, зимове утримання території
Менеджер із збуту	5 000	Збут та постачання сантехніки, пошук клієнтів, аналіз цін
Менеджер із збуту	3 000	Знання номенклатури продукції, робота з клієнтською базою, проведення замірів, документальний супровід
Менеджер із збуту	3 000	Напрацювання бази клієнтів, реалізація продукції, пов'язаної з утилізацією відходів (контейнери для сміття), можливе навчання на робочому місці
Менеджер із збуту	3 500	Підтримка ділових відносин з існуючими клієнтами, пошук нових, збільшення обсягів реалізації
Монтувальник шин	3 000	Зняття коліс автотransпортного засобу та балансування шин
Моторист бетонозмішувальних установок	3 000	Формування залізобетонних виробів та конструкцій, блоків, плит, виготовлення бетонних сумішей

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

3-й міжнародний театральний фестиваль

МАНДРІВНИЙ ВІШАК

«театр за межами театру»

детальніше про фестиваль:
www.garmyder.org

30 вересня – 2 жовтня

м. Луцьк — 2016 — Україна

організатори:
Управління культури
Луцької міської ради

Народний аматорський
театр-студія «ГарМидЕр»
Луцького районного
будинку культури

п'ятниця 30 вересня	14 ⁰⁰	Центральний парк культури і відпочинку імені Лесі Українки (центральна алея, поблизу р. Стир)	театралізоване відкриття фестивалю
	16 ⁰⁰	Колишній комбінат хлібопродуктів №1 вул. Привокзальна, 10	«Солдат і птиці» трагікомедія Христо Бойчева театр малих форм «ТЕМП» м. Чернівці, Україна 1 год.
	18 ⁰⁰	Галерея сучасного мистецтва України «Арт-кафедра», вул. Карбишева, 1 (культурно-розважальний центр «Adrenalin City»)	«Трюча» абстракт хіп-хоп драма Володимира Снігурченка вільний простір «Exit» м. Харків, Україна 1 год.
субота 1 ЖОВТНЯ	14 ⁰⁰	Луцький електроапаратний завод «ЕНКО» вул. Електроапаратна, 3	«Додому» поетична післявоєнна драма муніципальний театр Йонави м. Йонава, Литва 1 год. 30 хв.
	16 ⁰⁰	Збір під мостом поруч із зупинкою «5-а школа»	«У відкритому морі» комедія на грані абсурду Славоміра Мрожека театральна лабораторія «ВідСутність» м. Рівне, Україна 1 год.
	18 ³⁰	Збір біля арт-кафе «Стоп-кадр» культурно-розважальний центр «Adrenalin City», вул. Карбишева, 1	«Десь там і біля» дуже побутова драма Ганни Яблонської театр-студія «Публіцист» м. Харків, Україна 1 год. увага: 18+
	21 ⁰⁰	Луцький замок вул. Кафедральна, 1	«Гамлет» музично-ляльковий спектакль «Walny-Teatr» м. Варшава, Польща 1 год.
неділя 2 ЖОВТНЯ	13 ⁰⁰	Атракціон «Автодром» Центральний парк культури і відпочинку імені Лесі Українки	«Назви, що ти хочеш» клоунада Отара Катамадзе театр «ArtWay» м. Батумі, Грузія 1 год.
	16 ⁰⁰	Клуб «Сучасник» вул. Конякіна, 14	«Фото топлес» зразкова театральна студія «Лицедії» м. Київ, Україна 1 год.
	18 ⁰⁰	Експоцентр «Адреналін» культурно-розважальний центр «Adrenalin City», вул. Карбишева, 1	«Єдиний шлях» танцювальний перформанс «Crescendo for the Arts Theatre» м. Каїр, Єгипет 1 год.
	19 ³⁰	Експоцентр «Адреналін»	урочисте закриття, нагородження колективів